N' 19
7e JAARGANG
8 5-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

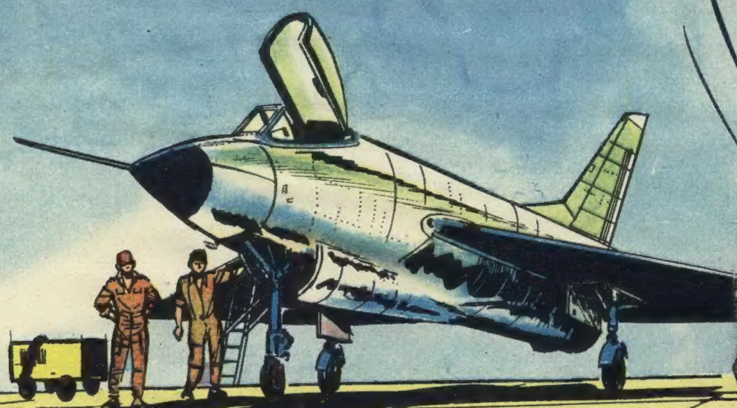
52 pagina's

KUIFJE

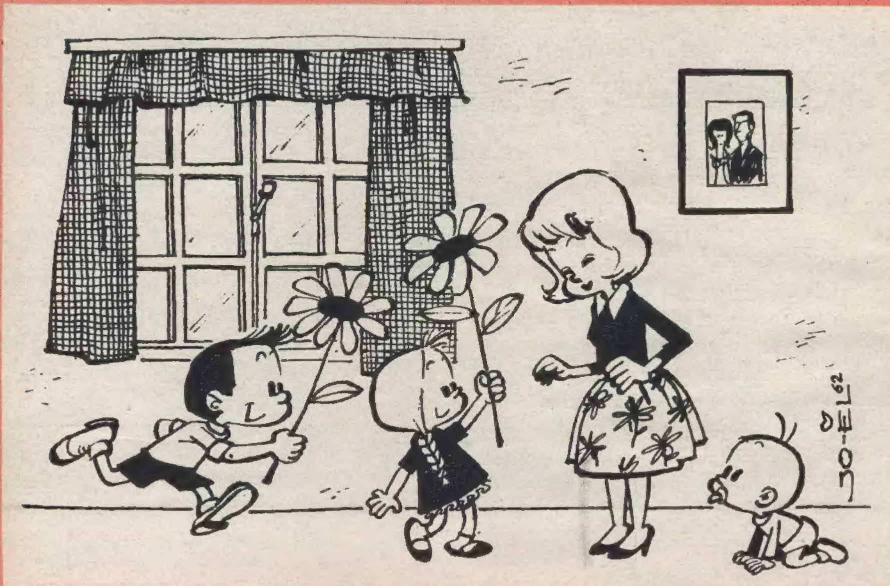
HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

VOLG
DAN COOPER
en zoek met hem
naar het
GEHEIM!

HIP HIP HOERA VOOR MOEDER !

VORIGE week hebben wij je verteld hoe het feest dat wij zondag a.s. vieren is ontstaan. Of je het feest van moeder nu volgende zondag wil vieren of pas op 15 augustus heeft niet zoveel belang. Belangrijk is je moeder niet te vergeten ! Vier haar gerust tweemaal.

Alle grote dichters hebben moeder bezongen. Zij hebben mooie woorden, fraaie zinnen gevormd. Jij hoeft er niet eens een versje voor te dichten. Als je haar zondag hartelijk omhelst en je geeft haar een ruikertje bloemen, dan is je moeder beslist reeds zeer tevreden. Vergeet ook je oma niet als je het geluk hebt haar nog te bezitten.

Kuifje

DINO ATTANASIO

en RENE GOSCINNY presenteren je van volgende week af :

SPAGHETTI *in* VENETIË

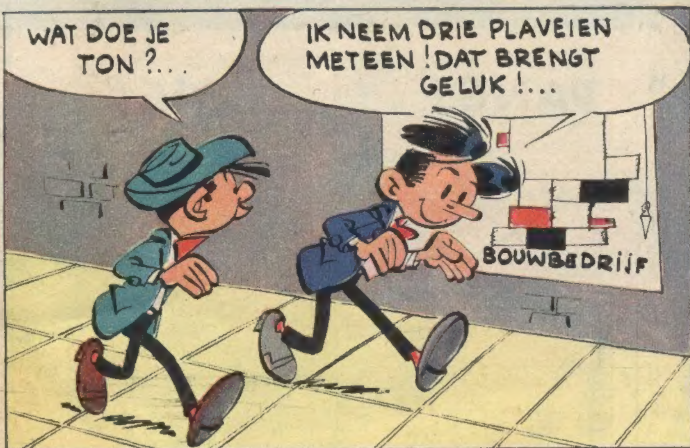

TON en TINNEKE

BIJGELOOF

door Attanasio

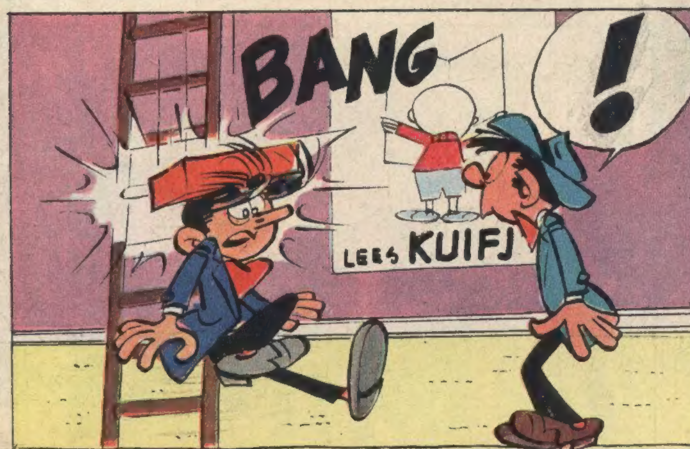

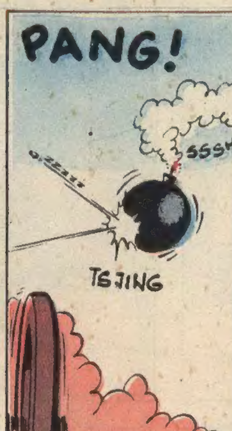

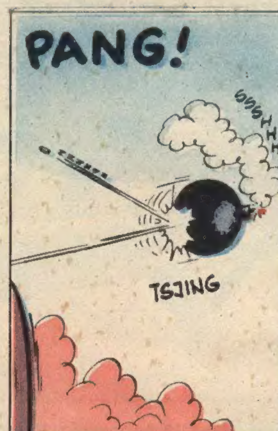

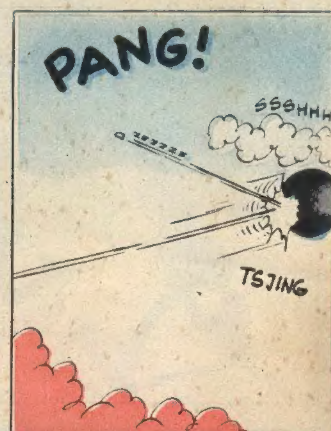
DE GETUIGE

De postkoets waarin onze vrienden hebben plaatsgeno

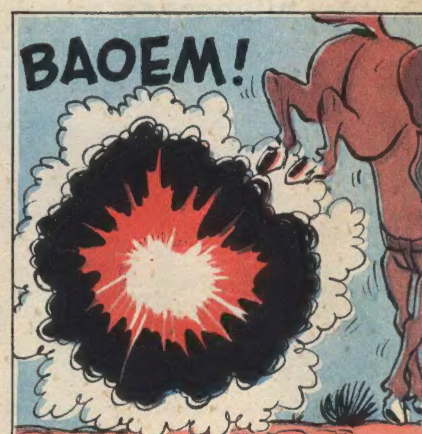

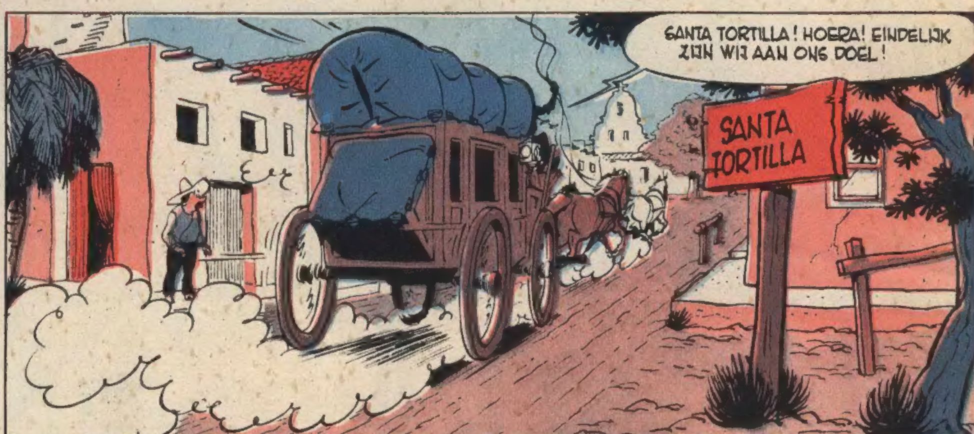

VAN RIO GRANDE

EEN AVONTUUR VAN CHICK BILL
door TIBET
Scenario : GREG

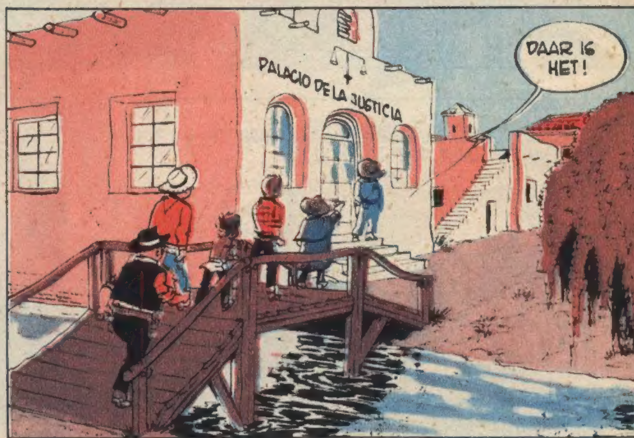
dt aangevallen door de bende van El Peso...

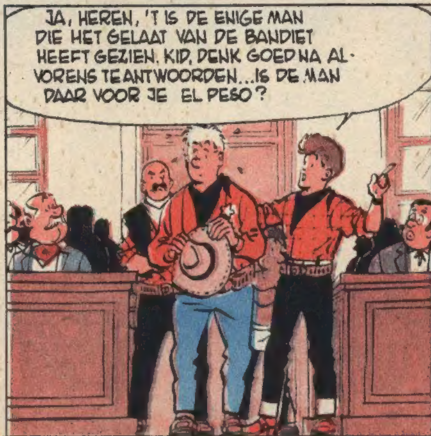

WORDT VOORTGEZET

de kruisridder

De kruisridder zonder naam heeft zich in de strijd geworpen al roepe

GODFRIED VAN BOUILLON HIELD WOORD. HIJ BEVRIJDDE JERUZALEM EN KREEG DE TITEL VAN "BESCHERMER VAN HET H. GRAF". HIJ OVERLEED OP 18-7-1100 AAN DE PEST.

zonder naam

door paul cuvelier

…CHT DOOR ZEE, SAINTONGE »! Heeft hij het geheugen weergevonden ?

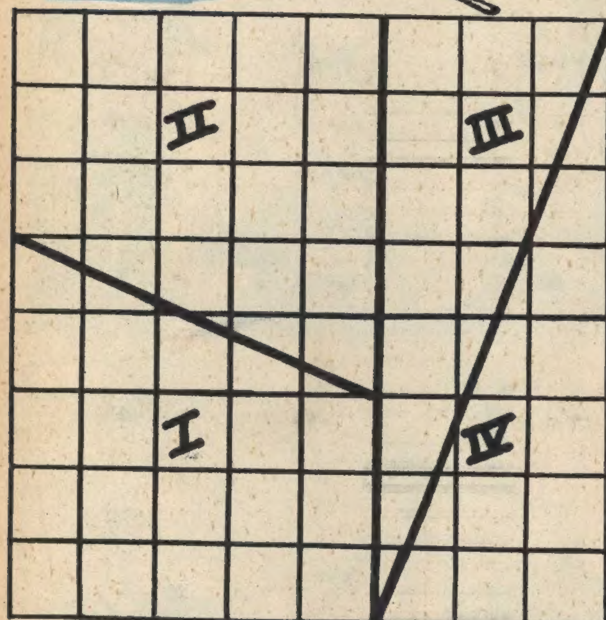

SPEEL MET ONS MEE!

1

Dit grote vierkant is verdeeld in 64 gelijke vierkantjes (fig. I). Verdeel het grote vierkant eerst in vier ongelijke delen (fig. II). Tracht nu de vier ongelijke delen zo bij elkaar te voegen zodat je 65 gelijke vierkantjes bekomt! Dus 65 en geen 64!

WIJ weten allemaal dat de Verenigde Staten van Amerika nu 50 staten tellen. Kennen jullie ook alle hoofdsteden van de verschillende staten? Hier volgt een lijstje van de staten met telkens de hoofdstad. De lijst is echter niet helemaal juist. Kan je de fouten ontdekken?

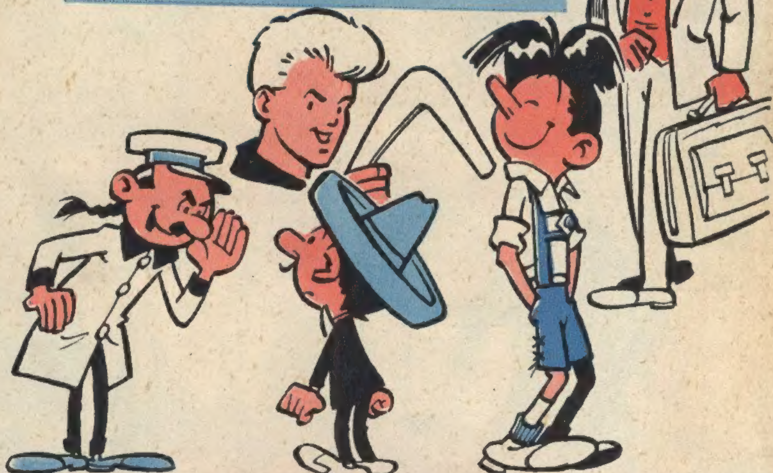
Alabama (Indianapolis) — Alaska (Juneau) — Arizona (Phoenix) — Arkansas (Little Rock) — California (Sacramento) — Colorado (Denver) — Connecticut (Hartford) — Delaware (Dover) — Florida (Tallahassee) — Georgia (Springfield) — Hawaii (Honolulu) — Idaho (Boise) — Illinois (Atlanta) — Indiana (Montgomery) — Iowa (Des Moines) — Kansas (Topeka) — Kentucky (Frankfort) — Louisiana (Bâton Rouge) — Maine (Augusta) — Maryland (Annapolis) — Massachusetts (Provindence) — Michigan (Lansing) — Minnesota (St. Paul) — Mississippi (Jackson) — Missouri (Jefferson City) — Montana (Helena) — Nebraska (Albany) — Nevada (Carson-City) — New-Hampshire (Concord) — New Jersey (Trenton) — New Mexico (Santa Fe) — New York (Lincoln) — North Carolina (Raleigh) — North Dakota (Bismarck) — Ohio (Columbus) — Oklahoma (Oklahoma City) — Oregon (Salem) — Pennsylvania (Harrisburg) — Rhode Island (Boston) — South Carolina (Columbia) — South Dakota (Pierre) — Tennessee (Nashville) — Texas (Austin) — Utah (Salt Lake City) — Vermont (Montpellier) — Virginia (Madison) — Washington (Olympia) — West-Virginia (Charleston) — Wisconsin (Richmond) — Wyoming (Cheyenne) — Columbia (Washington).

Bob Binn Speelt Schooltje

2

De helden uit Kuifje zijn dol op reizen. Hier herken je er enkele die net van een lange reis weerkomen. Ze hebben natuurlijk allemaal een souveniertje bij. Kan je raden uit welk land de helden komen door de souveniers goed te bekijken?

3

Zeg welk beeld eerst genomen werd. Het bovenste of het onderste?

OPLOSSING PAGINA 45

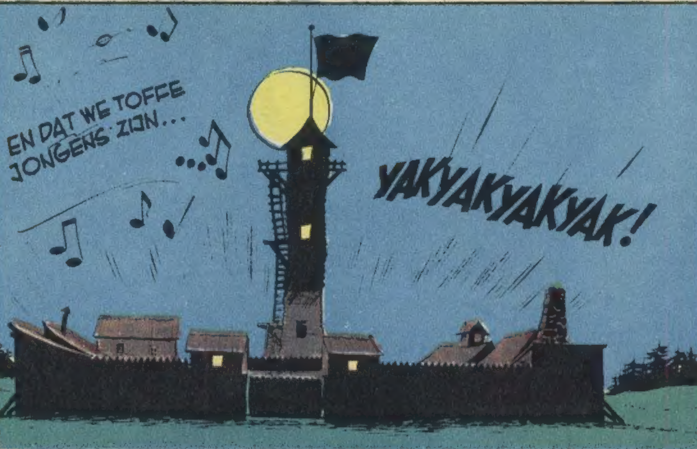

HOEMPA * PA ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

Tekeningen: Uderzo Tekst: Goscinny

Terwijl de Fransen en de Pruisen de vrede en hun eeuwige vriendschap vieren, spelen ergens in Europa twee vorsten met de kaarten.

VOOR HET OGENBLIK WEET MEN OP DE PRAIRIE NOG NIETS OVER HET KAARTSPEL VAN DE KONINGEN... HET LEGER VAN DE KONING VAN FRANKRIJK EN DE SJAVASJAVA'S ZIJN NAAR KLEIN FORT WEERGEKEERD EN DAAR VIEREN ZIJ DE OVERWINNING EN HET EINDE VAN DE OORLOG. TOT IN DE KLEINE UURTJES HOORT MEN ZINGEN EN JUICHEN.

EN WAT DAN NOG? IEDEREEN KAN ZICH TOCH EEN KEERTJE VERGISSEN!

EINDE

EEN BELGISCHE KAPITEIN OP DE BRUG VAN DE EERSTE ATOOMVRACI

RECHT DOOR

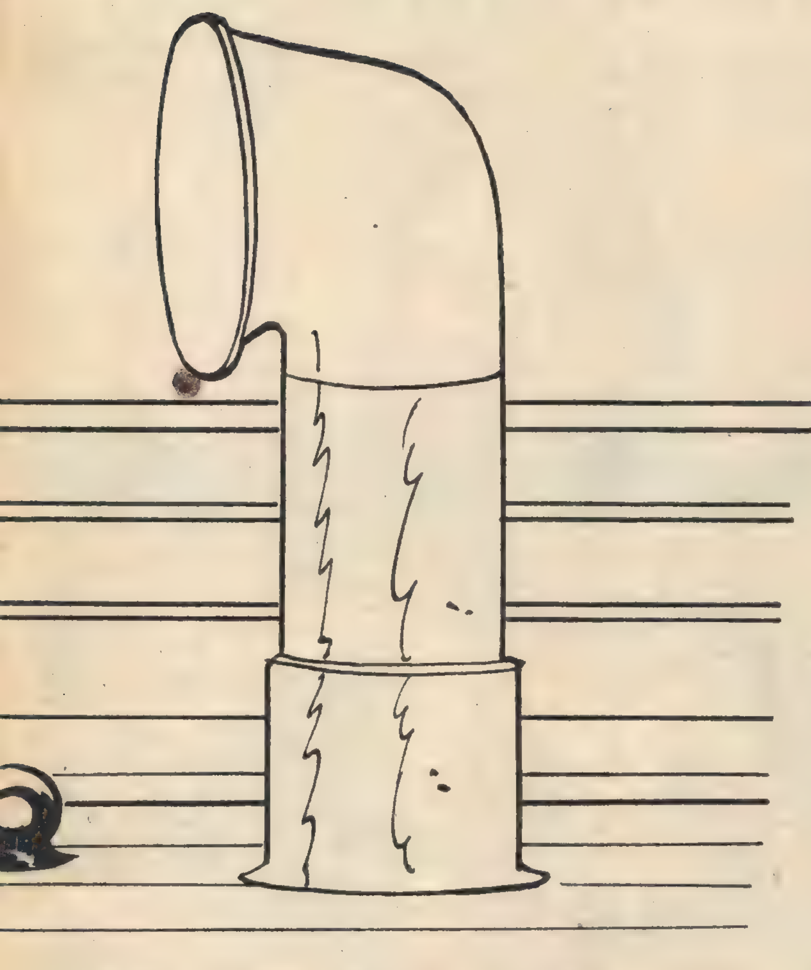
ZO'N honderddrieënveertig jaar geleden kliefde een prachtig volschip de lange deining van de Atlantische Oceaan aan. De witte zeilen stonden bol en rukten wild aan de kluiver en de ra's. De scherpe boeg sneed door de golven en joeg telkens flarden van fonkelwit schuim omhoog over het voorschip. Deze zeilvaarder, die bij wijze van proef was uitgerust met een stoommachine om afneembare raderen aan te drijven, droeg de naam SAVANNAH. Dit gevecht tussen zeilen en de raderen eindigde nog met een ruime overwinning voor het edele dundoek. De stoommachine at zoveel steenkool dat de voorraad snel uitgeput was en het schip, zoals algemeen gebruikelijk in die dagen, door middel van zeilkracht de grote oversteek voltooide.

TOCH luidde de proef van de **Savannah** een nieuw tijdperk voor de scheepvaart in. De **stoomkracht** deed zijn intrede. Thans worden er voor de Amerikaanse kust proefvaarten gemaakt met een nieuwe **Savannah,** die voortgestuwd wordt met kernenergie. En denk niet dat dit veel grootser is dan destijds in 1819. Voor de mensen van toen was een stoomschip even spectaculair als nu voor ons het atoomschip !

Kapitein Gaston de Groote, de in België geboren gezagvoerder van de **Savannah,** gaat straks historie maken. Hij kreeg de eervolle taak 's wereld eerste atoomkoopvaarder — er varen al atoomonderzeeërs en de Russen hebben bijvoorbeeld een atoomijsbreker — te beproeven. Hij staat niet alleen als eerste gezagvoerder op de brug van een koopvaardijschip-met-kernvoortstuwing, maar is meteen ook de eerste man van een nieuwe generatie zeelieden. De bemanning die met dit schip gaat varen, heeft namelijk een speciale opleiding genoten, in het bijzonder die zeelieden welke tot het machinekamerpersoneel behoren. De opleiding begon reeds een paar jaar geleden aan land en sinds de herfst van 1959 aan boord van het inaanbouw zijnde schip. Nu het schip dan klaar is, gaan de opleidingscursussen toch door, en wel in een paar Amerikaanse reactorstations en in een universiteit, waar men het gehele controlebord voor de bediening van de reactor etc. heeft nagebootst. Zonder er op te varen kunnen nieuwe ploegen zeelieden leren hoe zij op de **Savannah** en later eventueel op andere koopvaardijschepen-met-atoomvoortstuwing te werk moeten gaan. De van huisuit Belgische kapitein Gaston

ARDER !

ZEE !

de Groote leidt dus de voorhoede van een nieuwe generatie zeelieden.

Het zwarte koor

De **Savannah** heeft overigens al gevaren. Zij maakte haar eerste reis van de werf in Camden naar de havenstad Yorktown in Virginia op de oude vertrouwde stoomkracht, door middel van de met olie gevoede stoomketels, die in een van haar zeven ruimen staan opgesteld; het oude, beproefde voortstuwingsmiddel, dat men net als destijds met de Savannah-van-de-eerste-stoomketel bij de hand wilde hebben. Overigens heeft de ontwikkeling in de scheepvaart een interessant verloop. Eerst speelde zich alles bovendeks af. Daar werd genavigeerd en daar ook zorgden de zeilen er voor dat het schip vooruit kwam. Met de kolenstook voor de stoomketels, kwam er al iets meer aandacht voor het benedendekse, al hield zeker de oude garde zich nog lange tijd afzijdig van het zg. **Zwarte koor,** de stokers en de machinisten die met ontbloot bovenlijf zwoegden en ploeterden in de soms ondragelijke en verstikkende hitte van de vuurplaten. Vandaag de dag heeft het woord machinist alweer iets oneerbiedigs en de stoker bestaat nog slechts op het handjevol roestige, oude tramps, die met hun gedeukte flanken en zwartgeblakerde « kachelpijpen » weigerden om dood te gaan en nog steeds over de zeven zeeën koersen. Machinisten van tegenwoordig worden boos over deze betiteling. « Pardon, wij heten werktuigkundigen », zeggen zij dan vol verwijt. In hun machinekamers is inderdaad ook wel het een en ander veranderd. De draaiende, schuivende en sissende onderdelen zien er keurig onderhouden uit, glimmen en schitteren en geven het geheel een goed verzorgde indruk. De hoofdwerktuigkundige is een man van groot gezag, wiens hut even groot en mooi is als die van de kapitein. Bij de nieuwe **Savannah** gaat dat allemaal nog wat verder. Het is duidelijk dat wij het verhaal van dit 13.400 tons schip moeten zoeken onderdeks en wel in het middenschip direct voor de opbouw van de brug. Daar bevindt zich heel zorgvuldig opgeborgen en zo goed mogelijk beschermd de atoomkrachtbron van het schip. De reactor werkt volgens het principe, dat water onder hoge druk kan worden verhit tot hoge temperaturen, zonder te koken. Deze hitte wordt dan geleid naar water onder een veel lagere druk, waardoor dit verandert in stoom, die de turbines aandrijft. Het water wordt verhit door een aantal atoomsplitsingen. Korreltjes uranium oxyde vormen de brandstof voor de levering van energie in de krachtbron. Men heeft uitgerekend, dat ze de **Savannah** drie en een half jaar lang aan 18.300 kilowatt stroom helpen en de 22.000 pk die het schip nodig heeft. De cijferaars hebben ook uitgerekend dat een koopvaardijschip, zoals wij dit thans kennen in de grootte van de **Savannah,** in drie en een half jaar 80.000 ton olie zou verbruiken. Overigens hoeft men daarvan niet onder de indruk te raken. De **Savannah** zal namelijk niet zuinigjes varen. Het schip dat ruim 45 miljoen dollar heeft gekost, is bij voorbaat **al driemaal zo duur als koopvaardijschepen van gelijke jaarcapaciteit met een gewone voortstuwing.** Eerst zullen de bouwkosten aanzienlijk omlaag moeten, vooraleer men met een voordelige exploitatie van de atoomschepen uit de bus kan komen.

Motor contra atoom

Kapitein de Groote en de zijnen laten zich echter door die sombere voorspelling niet in het minst van de wijs brengen. Zij varen en wel op atoomkracht. De atomische harteklop in de met stevig plaatwerk beveiligde reactorkamer zullen zij aanvoelen als de voortekenen van een nieuwe fase in de scheepvaart. Hun eerste passagiers zijn experts en deskundigen. Zij zullen de **Savannah** zoals dat heet « uitproberen », er uit halen wat er in zit. Aan de hand daarvan zal men kunnen zeggen wat er voor de toekomst in atoomschepen zit. De eerste mensen voeren op boomstammen en ten slotte waren er vlotten waarop een slimmerik het zeiltje plaatste, waarmee de zeilvaart ontstond. In de loop van enkele tientallen jaren is het zeilschip van de kabbeling verdreven door het stoomschip, dat op zijn beurt kansloos verloor van de motorvaarder. Wachten deze schepen nu een zelfde lot ? De tekenen zijn er nog niet, maar de toekomst zal het leren.

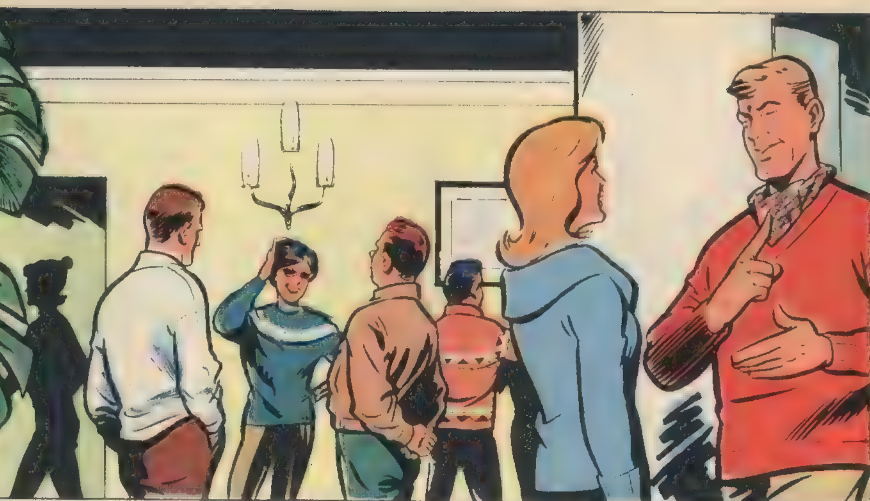
HAYE THOMAS

Lees ook het artikel over de marine op p. 38.

RIVALEN ... MAAR VRIENDEN

TEKENINGEN: E. AIDANS
TEKST: M. VASSEUR

CHAMONIX, DE DAG VOOR DE GROTE SKIWEDSTRIJD... SPORTLUI EN VAKANTIEGASTEN VERDRINGEN ZICH IN DE HALL VAN HOTEL ASTOR...

(1) LEES HET VOLLEDIG VERHAAL: DE DODENSALTO.

COCHRAN EN LUC GAAN NAAR DE PLAATS WAAR GEOEFEND WORDT. ZE ONTMOETEN ER EMILE BATTERI, DE BESTE FRANSE SKIËR EN ZIJN RIVAAL, DE OOSTENRIJKER HAZELMANN...

GOOD MORNING, BATTERI! HOE VOEL JE JE VANMORGEN?
KIPLEKKER! IK VOEL DAT IK IN PRIMA CONDITIE BEN! INDIEN DAT MORGEN OOK HET GEVAL IS, DAN HOEF IK NIETS TE VREZEN!

DE OOSTENRIJKER KOMT GLIMLACHEND NADERBIJ.
IK ZOU MAAR NIET TE VLUG VICTORIE KRAAIEN, BATTERI! VOOR WE MORGEN ZIJN KAN ER NOG VEEL GEBEUREN!

DAN GLIJDT HIJ WEER VERDER...
WEL EEN AARDIGE KEREL. OOK HIJ HOOPT MORGEN TE WINNEN!
DIE KEREL IS EEN ECHTE SNOESHAAN! LAAT HEM MAAR PRATEN!

IK PROBEER DE GLIJBAAN EVEN, JONGENS! TOT STRAKS...

BATTERI START EN...

...DAALT AF IN FEILLOZE STIJL...

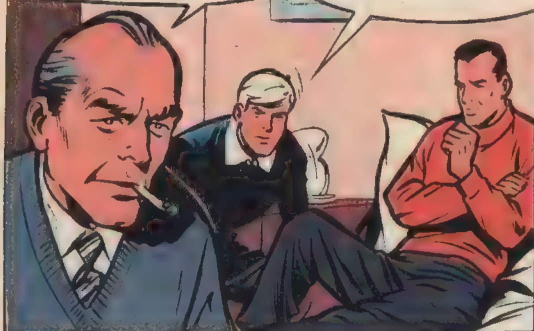

PLOTSELING...

LUC EN COCHRAN GLIJDEN NAAR HEM TOE.
BEN JE GEKWETST, EMILE?
MIJN ENKEL! IK GELOOF DAT IK MIJN ENKEL OMGESLAGEN HEB!

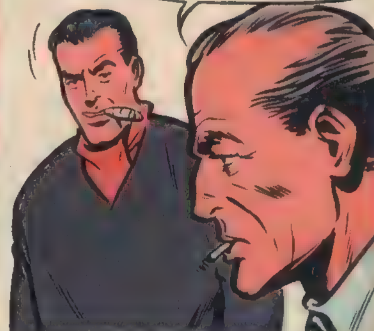

HOE KWAM DAT?
IK WEET NIET...
KIJK! HET RIEMPJE IS GEBROKEN!

OP DIT OGENBLIK...
DAT IS PECH, BATTERI! NET DE DAG VOOR DE WEDSTRIJD! JAMMER!

IEDEREEN WAS ONDER DE INDRUK. IN DE KAMER VAN BATTERI EN IN GEZELSCHAP VAN HENRI COUVREUR, DE OEFENMEESTER VAN DE FRANSE EQUIPE...

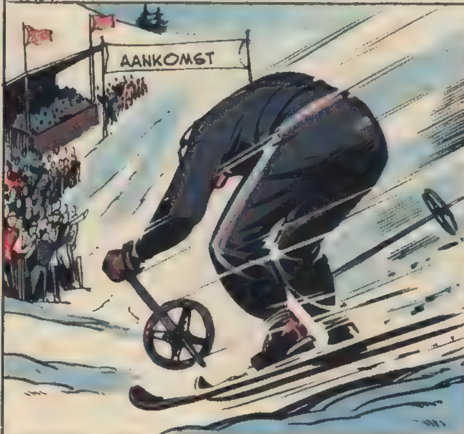
DE VOLGENDE DAG WERD ONDER EEN GROTE BELANGSTELLING HET STARTSEIN GEGEVEN...

EMILE STOND TUSSEN DE TOESCHOUWERS EN MOEDIGDE ZIJN VRIENDEN AAN. DE FRANSEN ZETTEN HUN BESTE BEENTJE VOOR EN VOCHTEN ALS LEEUWEN!

DE TWEEDE VAN DE FRANSE PLOEG, JACQUES ROCHET, VERTROK ALS ZESDE EN MAAKTE DE BESTE TIJD.

TOEN WAS HET DE BEURT AAN HAZELMANN...

MEN KON ZIEN DAT DE OOSTENRIJKER VAST BESLOTEN WAS DE WEDSTRIJD TE WINNEN.

TOEN HIJ DE AANKOMSTLIJN BEREIKTE, SMOLT DE HOOP VAN DE FRANSEN ALS SNEEUW VOOR DE ZON.

HET PUBLIEK JUICHT DE TOPPRESTATIE VAN HAZELMANN HARTELIJK TOE. MEN VERGAT HAAST DAT DE LAATSTE MEDEDINGER NOG OP ZIJN BEURT WACHTTE.

MEN KEEK NIET EENS NAAR HET VERTREK VAN LUC...

...MAAR DE JONGEMAN VOCHT MET DE MOED DER WANHOOP!

DE STIJL VAN LUC WAS NIET ZO SCHITTEREND ALS DIE VAN HAZELMANN, MAAR DE JONGEN ZETTE ALLES OP HET SPEL...

HIJ LEGDE DE AFSTAND AF MET EEN RAZENDE SNELHEID, MAAR NIEMAND, ZELFS HIJ NIET, GELOOFDE AAN DE OVERWINNING...

WANNEER DE LUIDSPREKER DE UITSLAGEN BEKEND MAAKT...

NADAT IEDEREEN VAN DE EERSTE VERRASSING BEKOMEN WAS...

HAZELMANN WAS EEN VAN DE EERSTEN DIE DE JONGE KAMPIOEN FELICITEERDE.

LUC WAS ZEER OPGEWONDEN EN STOND OP HET PUNT HAZELMANN PUBLIEK TE BESCHULDIGEN, TOEN...

DE AMERIKAAN DUWT VALLIER VOOR ZICH UIT...

TERWIJL VALLIER BESCHAAMD EN DOOR IEDEREEN NAGEKEKEN WEGLIEP...

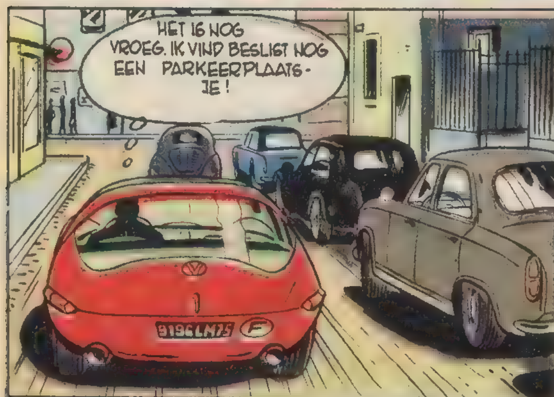
Michel Vaillant

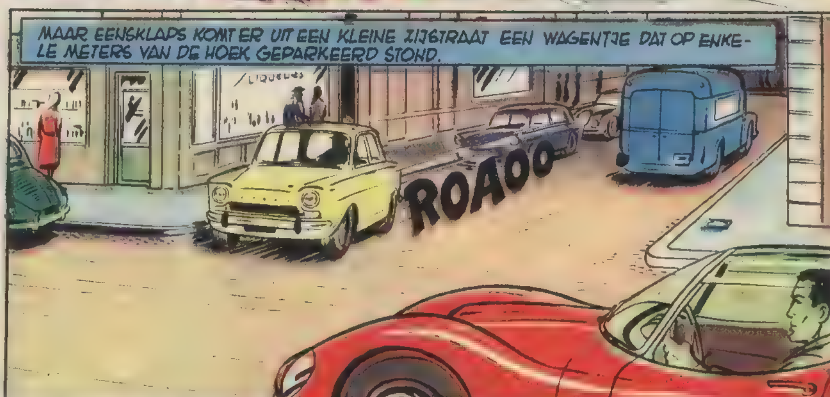
DE WAAGH

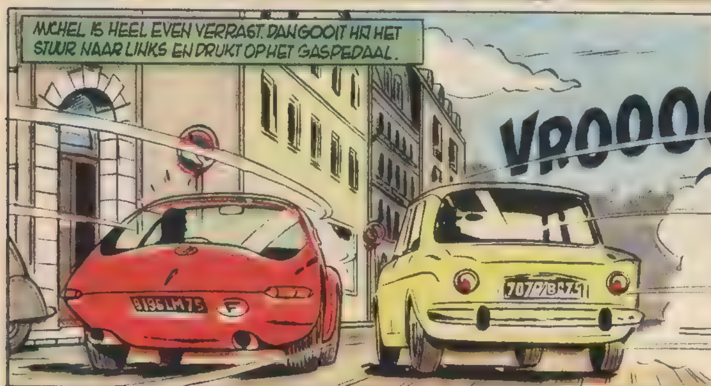
door Jean Graton

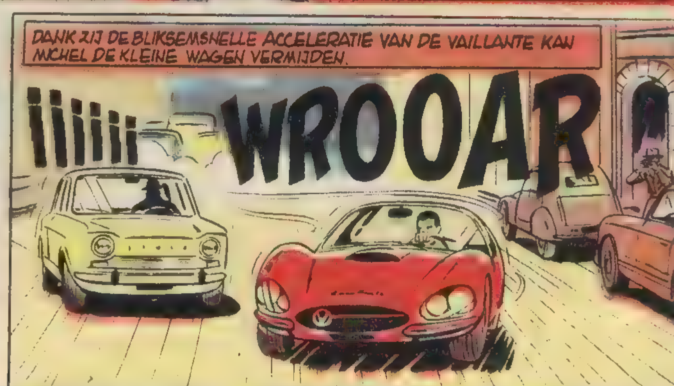
Regisseur en acteurs zijn klaar met hun werk. Michel en zijn mecaniciens blijven op

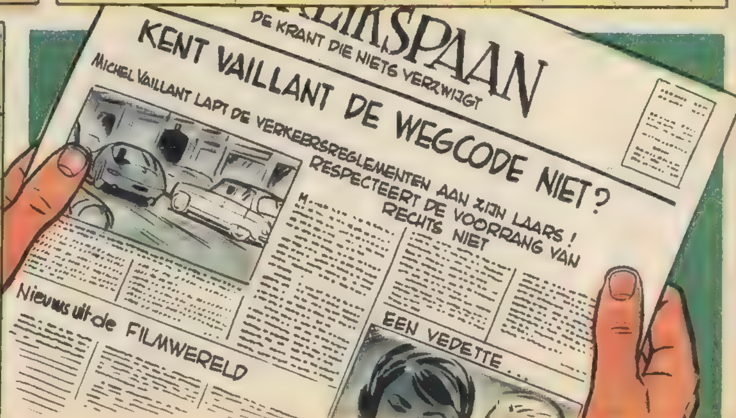

ZULKE INCIDENTJES ZIJN NIET ZELDEN IN DE STRATEN VAN PARIJS. DE PARIJZENAAR BESTUURT ZIJN WAGEN OVER HET ALGEMEEN SNEL EN BEHENDIG EN HOUDT IN ALLE OMSTANDIGHEDEN HET HOOFD KOEL. MET EEN FLINKE ZWAAI VAN HET STUURWIEL, EEN SNELLE ACCELERATIE OF EEN BRUUSKE TRAP OP DE REM KAN HIJ ZIJN WAGEN SNEL DOOR HET VERKEER LOODSEN. MICHEL VAILLANT VERGEET DE HELE ZAAK TOT DE VOLGENDE VRIJDAG

HALZEN

om de snelheid van de wagen te testen.

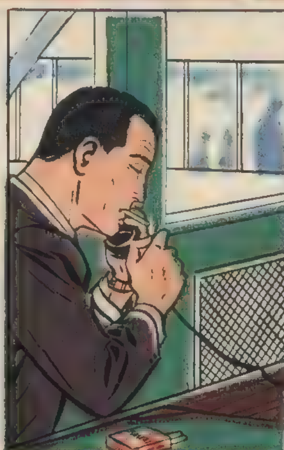

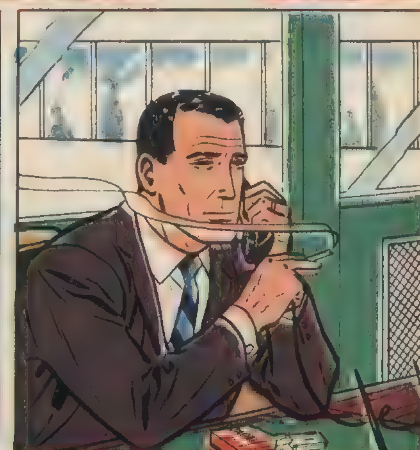

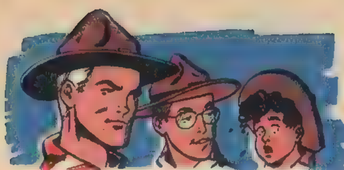

WORDT VOORTGEZET

L.L.L. in

DE WIJZE

VOORZIEN? WAT BEDOEL JE?
LUISTER...

HOROSCOOP V
RAM
GUNSTIGE INVLOEDEN WEES ECHTER VOORZICHTIG. HOED JE VOOR VUUR ONDER ALLE VORMEN: SIGARETTEPEUKJES, SLECHT UITGEDOOFDE HAARDEN, ENZ... DAT KAN ALLEMAAL ERGE BRANDEN VEROORZAKEN.

WAT DENKEN JULLIE DAAROVER?
DAT HET ALLEMAAL OUDEWIJVENPRAAT IS! JE GELOOFT TOCH NIET AAN DIE VERZINSELS?
SPORTKRANT

DIT IS GEEN KWESTIE VAN GELOVEN, MAAR VAN CONSTATEREN! DIT IS NIET ALLES... LUISTER WAT ZE OVER DE BALANS VERTELLEN.

BALANS: VERSCHILLENDE INVLOEDEN. SUCCES OP COMMERCIEEL GEBIED. WEES VOORZICHTIG BIJ BERGBEKLIMMINGEN. GRONDVERZAKKING, STEENSLAG EN VALLENDE VOORWERPEN KUNNEN ERGE GEVOLGEN HEBBEN.
VIND JIJ DAT NOG STEEDS KLETSPRAAT?

POEH! LOUTER TOEVAL...
DIE HOROSCOOP SLAAT OP 14 AUGUSTUS, DUS VANDAAG... DE BRAND BIJ RIJK ONTSTOND VORIGE NACHT...
INDERDAAD... DOCH NA MIDDERNACHT, DUS DAN WAREN WE REEDS DE 14e

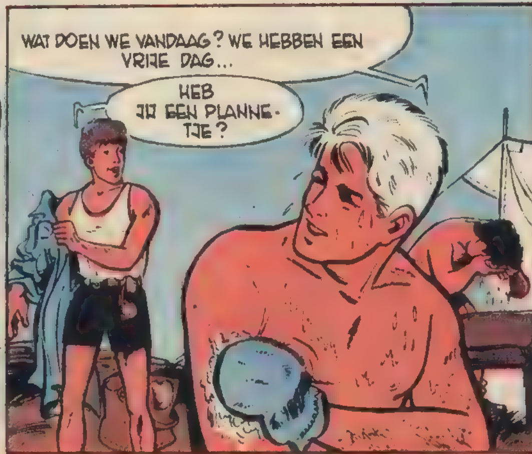

MIJ OVERTUIG JE NIET! DAT IS TWEEMAAL TOEVAL EN DAARMEE BASTA!
EN WIE ZEGT JE DAT RIJK ONDER HET TEKEN VAN DE RAM GEBOREN WERD EN DE WIJNGAARDENIER ONDER HET TEKEN VAN DE BALANS?

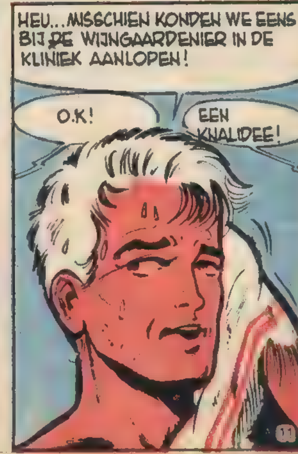

DAT WEET IK NATUURLIJK NIET...
ALS JIJ NOG LANG RAASKALT, LEO, DAN ZAL IK JE JOUW HOROSCOOP VOOR MORGEN EENS VOORSPELLEN...

WELK IS JOUW TEKEN?
DE STIER! MAAR...

STIER: ZELDEN GUNSTIGE INVLOEDEN. BIJ GEBREK AAN VOLDOENDE NACHTRUST KANS OP OVERDREVEN FANTASIE, EEN ZWAAR HOOFD EN DIKKE VOETEN...
POF
DOMOOR! HOU JE MOND!

DE VOLGENDE DAG...
HEB JE LEKKER GESLAPEN, KRANIGE VIS?
NIET ZO BIJSTER, NIEUWSGIERIGE STIER! IK HAD EEN VRESELIJKE NACHTMERRIE... IK DROOMDE EERST DAT IK ACHTERVOLGD WERD DOOR EEN STEENBOK EN JIJ WERD GESTOKEN DOOR EEN SCHORPIOEN!
DOE NIET ZO MAL!

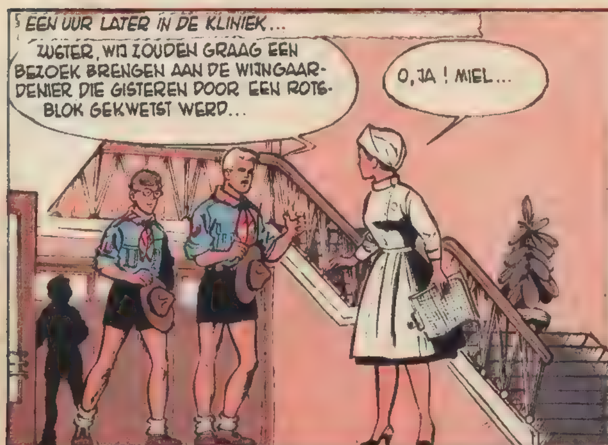

WAT DOEN WE VANDAAG? WE HEBBEN EEN VRIJE DAG...
HEB JIJ EEN PLANNETJE?

HEU... MISSCHIEN KONDEN WE EENS BIJ DE WIJNGAARDENIER IN DE KLINIEK AANLOPEN!
O.K.!
EEN KNALIDEE!

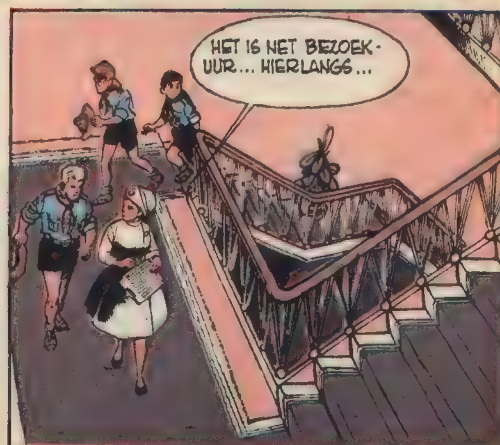
VAN ESBJORG

TEKENINGEN: MITTEÏ * SCENARIO: M. VASSEUR

De drie vrienden hebben de wijngaardenier van onder een rotsblok kunnen bevrijden. 's Avonds trachten zij klaar te zien in de geheimzinnige ongevallen die zich in de streek voordoen.

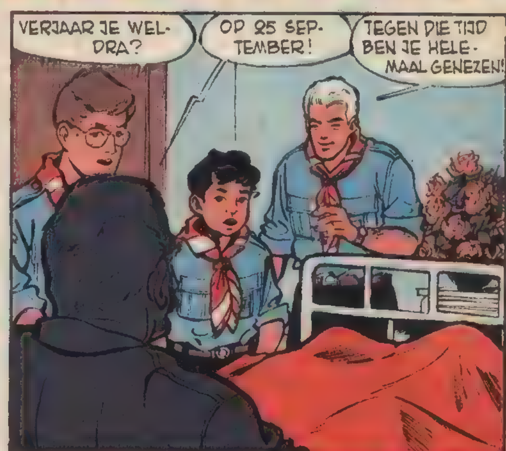

WORDT VOORTGEZET

EEN DAPPERE GROOM

VERHAAL door STEP
geillustreerd door forton

DAT wordt alweer een saaie avond. Ik zal niets te doen hebben ! zei Bobby. Hij voelde zich moe en een tikkeltje weemoedig. Hij liep tweemaal door de gang. Het dikke rode tapijt dempte ieder geluid. Veertig stappen in de ene richting, veertig stappen in de andere... Hij had ze reeds dikwijls geteld.

En terwijl Bobby door de gang ijsbeerde, ging het licht eensklaps uit. Alleen de blauwe hulplamp boven de liftkoker wierp nog haar bleek schijnsel in de gang.

— Wel, wat is dat ? dacht Bobby.

Een ogenblik nadien werd het weer licht en Bobby haalde de schouders op. Hij mompelde :

— Nog een grapje van Jack, de nachtwaker... Ja, de man wordt oud. Hij weet vaak niet meer op welke knop hij drukt !

Voor hem was het leven ook niet zo gezellig. Bobby verbeeldde zich dat Jack beneden door de gangen en kelders liep om te zien of alles wel in orde was en alle machines normaal werkten.

De groom was op het einde van de gang gekomen en keek door het venster, dat uitzicht gaf op de straat. Langs de gevel van het hotel las hij in rode letters die aan- en uitknipten : Mansfield. Twintig verdiepingen lager lag de straat als een lichtend lint vol beweging en lawaai. Het was nog erg druk ondanks het late uur. De jongen keerde zich om en liep opnieuw door de gang. Voor een grote spiegel bleef hij even staan. Hij trok zijn kepi wat meer op zijn rechteroor en keek of de twaalf koperen knopen van zijn beige jasje wel recht onder elkaar zaten.

Hij zuchtte even... Hij droeg een mooi uniform, daarover kon geen twijfel bestaan, maar hij vond dat het niet erg nuttig was. Hij was ten slotte maar een kleine groom op de hoogste etage van een groot hotel. Hij moest wachten tot er een lichtje aanfloepte op het groot bord in de gang, want dat betekende dat een klant hem nodig had. Hij ging dan naar de kamer van de gast en moest een taxi bestellen, een fles spuitwater halen of een pakje sigaretten gaan kopen. Het was allemaal niet zo opwindend, vond Bobby.

En terwijl de jongen over zijn bestaan piekerde, werd hij eensklaps gewaar dat er iets in de gang veranderd was. Hij keek even om zich heen en kwam tot de vaststelling dat het rode neonlicht niet meer knipperde. Het licht was uitgedoofd.

— Ergens moet er een kortsluiting zijn, dacht Bobby.

Hij liep naar het venster toe. De straat lag nog steeds twintig verdiepingen lager, maar Bobby meende dat alle verkeer was lam gelegd en dat de lui op het trottoir naar boven, naar de gevel van hotel Mansfield keken. Eensklaps huiverde hij. Het was net of hij een emmer koud water over het hoofd kreeg : vlak achter zijn rug begon de alarmbel te rinkelen.

— Wat gebeurt er nu ? zei Bobby.

Hij liep naar het bord en zag dat alle lichtjes brandden, alle gasten hadden hem dus tegelijkertijd nodig. Zij wilden blijkbaar ook weten wat dat alarm betekende. Toen zag Bobby voor het venster een grote rookwolk opstijgen en een bittere lucht drong zijn neusgaten binnen en brandde zijn keel. Er was brand uitgebroken ! De jongen voelde zijn hart bonzen en zei hardop :

— Vluchten ! Ik moet hier weg, terwijl het nog tijd is !

Hij holde reeds naar de trap. Daar gekomen bleef hij pal staan. Wat moest er van de gasten geworden ? Hij was slechts een groom, een klein wieltje in het grote raderwerk van het hotel, maar hij voelde zich verantwoordelijk voor de mensen die op zijn etage logeerden. Hij meende dat hij niet het recht had zichzelf te redden en zijn gasten achter te laten. Hij voelde zich eensklaps als de kapitein van een groot schip; hij zou op de brug blijven tot al zijn passagiers gered waren ! Hij keerde zich om en zag nog net dat er van beneden langs de trap een grote, dikke rookwolk opsteeg. Langs daar konden zij niet meer vluchten.

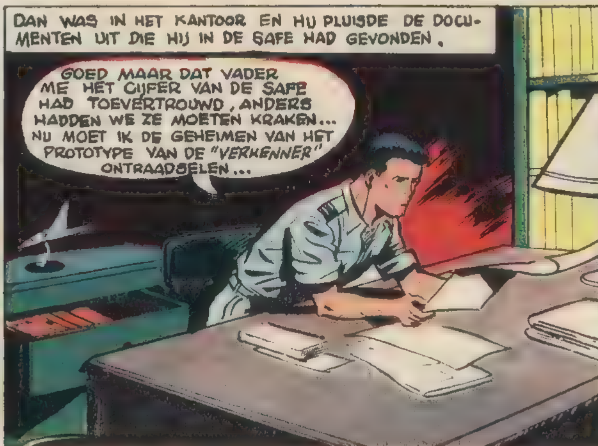
KOM MEE NAAR PAGINA 24

Dan en Williams kwamen het prototype bekijken dat op touw werd gezet door prof. Cooper. Dan wil het werk van zijn vader voltooien.

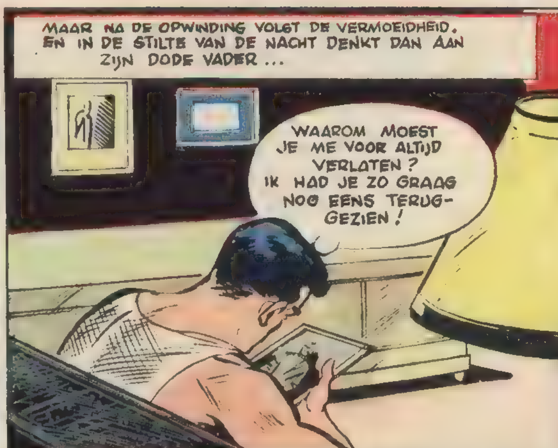
Het Geheim van

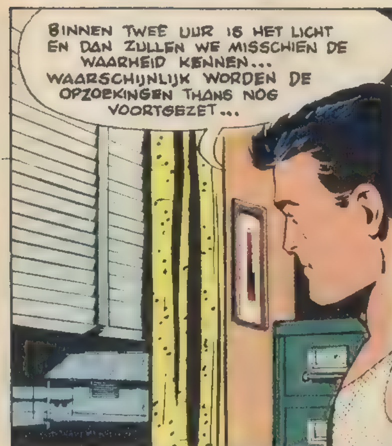

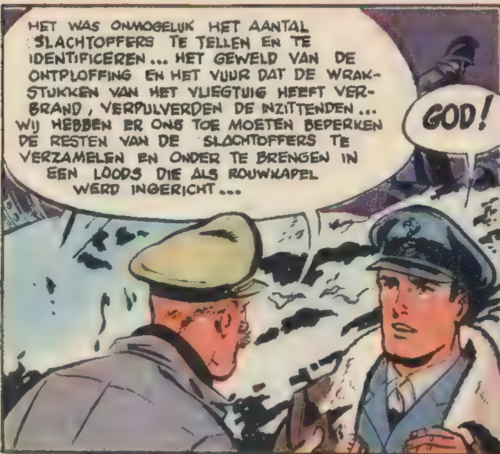

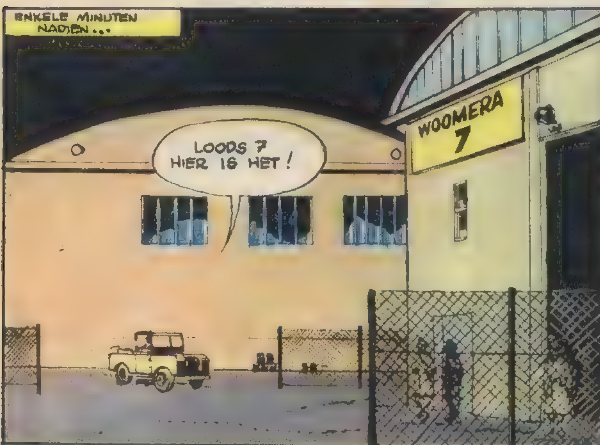
DAN COOPER

A. Weinberg

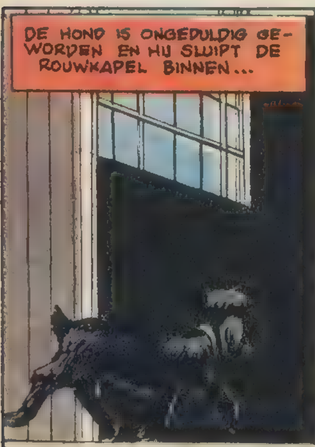

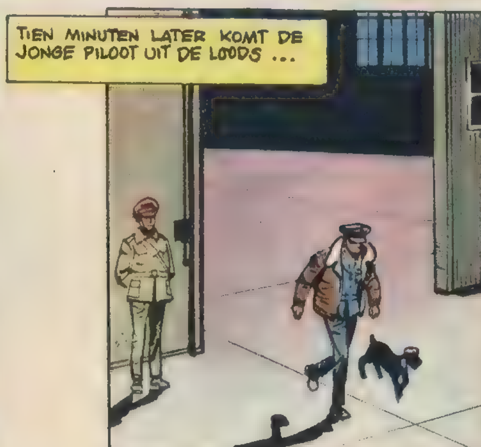

WAT HEEFT DAN OPGEMERKT?

EERLIJK GEZEGD, VAN DIT OGENBLIK AF

HEEFT DAN EEN GEHEIM!

WELK GEHEIM

?

EEN DAPPERE GROOM

VERVOLG VAN PAGINA 21

HALF geklede, verschrikte mensen waren in de gang gekomen. Het zag er naar uit dat er paniek zou ontstaan. Bobby boog zich uit het raam en zag dat er uit de vensters van de negentiende verdieping ook vlammen opsloegen. De brand was dus vlak onder hen uitgebroken en woedde daar in alle heftigheid. Sirenen loeiden in de straat. Daar was de brandweer reeds. De brandweerlui zetten vliegensvlug hun ladders tegen de gevel van het hotel, maar Bobby wist dat er geen enkele ladder lang genoeg was om de twintigste verdieping te bereiken.

Er was nog een noodtrap. Misschien konden zij langs daar naar beneden... In de gang stonden de gasten. Een kaalhoofdig man hield een lederen tas angstig onder de arm gekneld. Een jonge vrouw droeg haar kind op de arm, een handelsreiziger vroeg of het nog lang zou duren eer er hulp kwam opdagen... Een vrouw liep naar het venster, zag de vlammen, liet een gil en raakte helemaal overstuur. Het scheelde geen haar of zij was naar beneden gesprongen. Een man kon haar nog op het laatste nippertje vastgrijpen en naar binnen sleuren.

De gang was nu met een verstikkende rook gevuld. Iedereen keek naar Bobby, de groom. De jongen moest op de tanden bijten om niet in tranen uit te barsten. Ook hij had schrik, maar hij kon zich bedwingen en hij zei :

— Wees kalm, we komen er wel uit !

Was iedereen verwittigd ? Bobby wist dat er zestien gasten op de twintigste verdieping logeerden. Hij telde en ja, ze waren er allemaal.

— Vlug ! Naar de noodtrap, riep hij.

Al de gasten volgden Bobby naar de ijzeren ladder die aan de achterkant van het hotel was aangebracht en langs de muur van de twintigste verdieping naar beneden liep. Bobby rukte het venster open. Hij hoestte omdat de rook hem in het gelaat sloeg. Hij kroop op de vensterbank, greep de ijzeren ladder vast en trok zijn hand onmiddellijk terug. Het ijzer was reeds brandend heet. Hij boog zich zo ver uit het raam als het enigszins mogelijk was en zag dat gans de negentiende verdieping in lichtelaaie stond. Het vuur liep omhoog, grote vlammen likten de muren. Het was niet mogelijk langs die ijzeren trap naar beneden te gaan.

De gasten hadden onmiddellijk het gevaar begrepen. Een vrouw viel in zwijm.

— Ik zal me om haar bekommeren... Ik ben dokter, zei toen een man.

— Die zal ten minste zijn koelbloedigheid bewaren, dacht Bobby. Dat is mooi ! Maar intussen zitten wij hier als ratten in de val. Wat moeten we doen ?

De rookwolken werden dichter. Men hoorde het vuur knetteren en men zag de vlammen langs de gevel slaan. Beneden in de straat loeide er nog steeds een sirene. Toen dacht Bobby aan de lift. De motor van de lift stond op het dak. Misschien was hij nog intact. De ijzeren liftkooi was stevig. Misschien werkte de lift dus nog... Bobby drukte op de knop, het rode lampje brandde. Men hoorde het geronk van de motor en ja waarachtig, de lift bleef staan op de twintigste verdieping. Bobby deed de deur open. Iedereen wilde in de lift.

— Neen, zo niet ! schreeuwde de jongen. Ieder krijgt zijn beurt !

Het scheelde geen haar of het kwam tot een handgemeen. Gelukkig werd de groom geholpen door de geneesheer en samen zorgden zij er voor dat de dames en de kinderen eerst in de lift kwamen, dan twee oude heren. Ten slotte stonden er twaalf mensen in de lift.

— Jij gaat ook mee, zei de geneesheer tot Bobby.

— Neen ! zei Bobby. Ik vertrek als laatste man !

De lift daalde langzaam in een dichte zwarte rookwolk. Enkele seconden verliepen. Ze duurden eindeloos lang voor de vier mensen die op de twintigste verdieping waren gebleven : Bobby, de arts, een zakenman met een zeer waardig uiterlijk en een jongeman met sportieve allure. Ze hadden hun zakdoeken tegen de mond gedrukt om te kunnen vechten tegen de rook die hen langzaam aan het verstikken was. Zij wisten niet of de lift opnieuw door het vuur en de rook zou kunnen heendringen...

Toen Bobby opnieuw op de knop drukte om de lift te roepen, ging het rode lichtje niet meer aan, maar aan het gezoem van de motor boven hun hoofd wisten zij dat de lift kwam. En inderdaad, langzaam en kreunend kwam ze uit het vuur en de vlammen te voorschijn. Zij sprongen er in en nogmaals daalde de lift in de vlammen af. Alles rond hen brak en stortte in, de lift schokte, vertraagde haar vaart en viel dan eensklaps vele meters lager... Indien de kabel brak zouden zij de dood vinden op de vloer van het hotel, maar de kabel hield het uit en doorheen de vlammen en de dichte rook kwamen zij veilig beneden.

Over de vloer van de hall stroomde het water. Waterslangen liepen in alle richtingen, enkele brandweergasten kwamen hen tegemoet gelopen. Alvorens met hen mee te gaan, deed Bobby echter de deur van de lift toe en als laatste man verliet hij het hotel...

EINDE

DE TAXI'S VAN DE MARNE

SEPTEMBER 1914... DE LEGERS VAN WILLEM II RUKTEN SNEL OP NAAR PARIJS EN DE FRANSEN TROKKEN ZICH IN ZUIDELIJKE RICHTING TERUG.

TE PARIJS...

HEB JE DE KRANT AL GELEZEN, ISIDOOR? HET FRANSE GOUVERNEMENT HEEFT ZICH TE BORDEAUX GEVESTIGD EN GENERAAL GALLIÉNI WERD TOT COMMANDANT VAN PARIJS BENOEMD.

?

DAT VOORSPELT NIETS GOEDS!

KIJK EENS IN DE LUCHT!

!

VROOOM

ZIE JE DIE ZWARTE KRUISEN OP DE VLEUGELS?

DE EERSTE DUITSE VLIEGTUIGEN! DIE KERELS HEBBEN LEF!

GALLIÉNI VERKLAARDE DAT HIJ PARIJS MET HAND EN TAND ZOU VERDEDIGEN.

IK HEB TIJDENS DE OORLOG VAN 1870 GEDIEND, MIJNHEER BRUN! IK WAS TOEN PAS TWINTIG... DIE MAKEN MIJ NIET BANG, HOOR!

DAG, MIJNHEER... PAPA, MAMS WACHT OP JE VOOR HET ETEN. IK KOM JE AFLOSSEN.

MIJN ZOON EN IK LOSSEN ELKAAR REGELMATIG AF. MEESTAL ZIT IK 'S MORGENS ACHTER HET STUUR EN MIJN ZOON 'S NAMIDDAGS

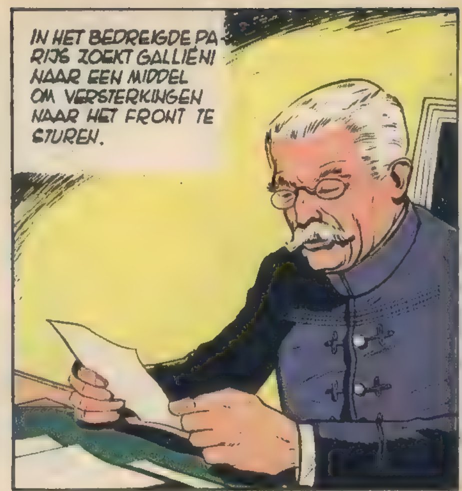
EET SMAKELIJK!

HET LEGER VAN VON MOLTKE BEZETTE EEN FRONT VAN 80 MIJL, VAN VERDUN TOT AAN DE OURCQ...

...WAAR HET HOOFDKWARTIER VAN DE FRANSE GENERAAL JOFFRE ZICH GEVESTIGD HAD.

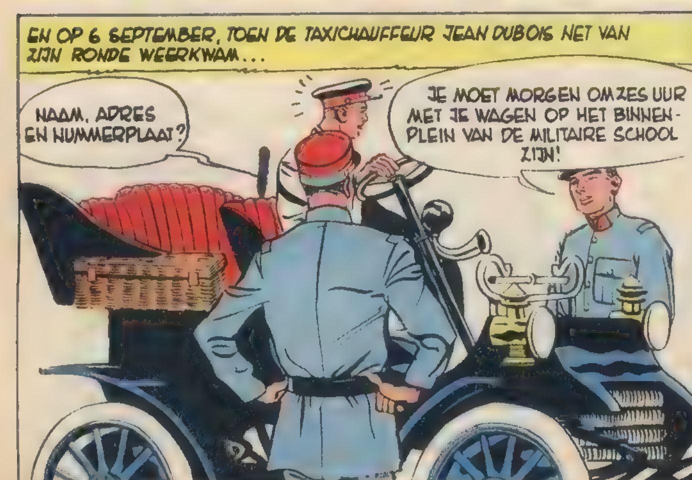

NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE V

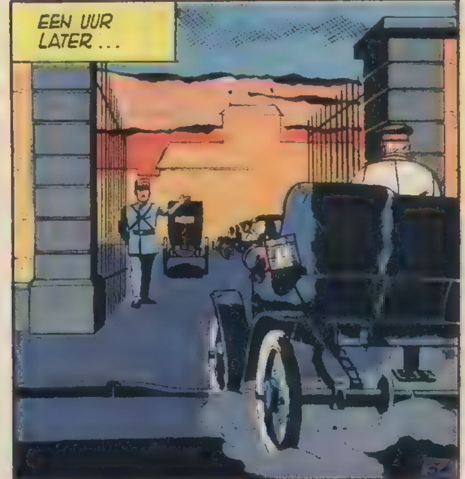

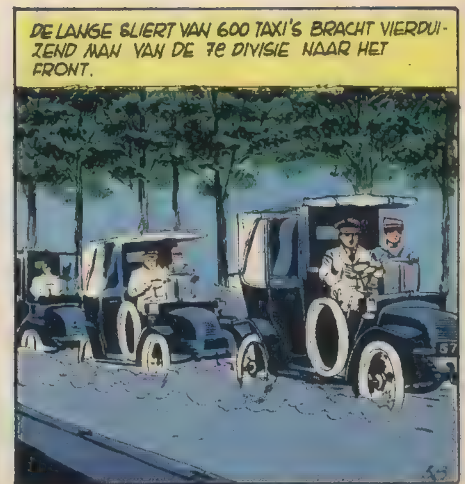

EN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !

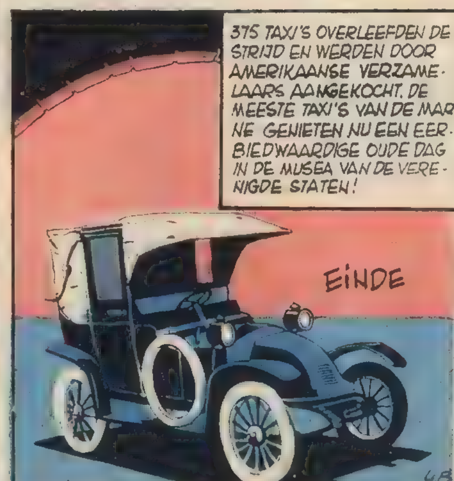

Volgende week : DE ZONEN VAN DE ZON

HET SERUM Z 24

De grote baas liet me roepen. Ik was nauwelijks binnen in zijn bureau of hij zei me :

— Rik, ik heb een interessante inlichting ontvangen. Professor Hebrard zou een serum hebben ontdekt, dat een zeer eigenaardige eigenschap heeft : de man die het inneemt kan 's nachts zo goed zien als op klaarlichte dag en evengoed in de nevel als bij helder weer...

— Interessant !

— Ja, dat meen ik ook ! De basis van het serum is het peotl, een plant die door de Indianen wordt gebruikt als verdovingsmiddel. Indien die inlichting juist is en indien het serum werkelijk die eigenschappen heeft, dan zouden de piloten en de zeelui die het innemen over een eigen radar beschikken ! Onnodig je te vertellen dat die ontdekking miljoenen waard is. Ik zou dus willen dat je naar Hebrard gaat en hem interviewt. Het ware mooi indien wij enkele details zouden kunnen publiceren over het nieuw serum.

— Goed, baas, zei ik. Ik ga dadelijk. En professor Hebrard zal me een interview toestaan, daar kan je donder op zeggen !

Het was louter grootsprekerij van mijnentwege. De reputatie van Hebrard moest niet meer gemaakt worden. Hij had een broertje dood aan journalisten en fotografen en liet nooit iets los. Het toeval wilde dat commissaris Baardemakers enkele tijd te voren een dienst had kunnen bewijzen aan Hebrard en, dank zij de tussenkomst van Baardemakers, kreeg ik een rendez-vous.

Hebrard zat achter een prachtige schrijftafel waarop twee mooie inktpotten stonden in Empire-stijl. De professor verwelkomde me niet al te vriendelijk.

— Ik heb niet veel tijd, maak het kort !

Dat waren zijn eerste woorden.

— Ik heb ook niet veel tijd, antwoordde ik. Maar ik zal toch enkele seconden verspillen om u te zeggen hoe mooi ik die inktpotten vind. Het zijn echte museumstukken !

De geleerde glimlachte en zei :

— Ik gebruik een vulpen net als iedereen, maar ik houd van die inktpotten en daarom staan ze hier. Bovendien wil ik dat ze steeds gevuld zijn, de ene met rode, de andere met zwarte inkt.

Daarmee was dan het ijs gebroken en de professor gaf me een heleboel inlichtingen omtrent het serum. Uit zijn brandkast haalde hij een glazen proefbuisje met kleurloze vloeistof.

— Dat is het serum Z 24, zei hij plechtig. Ik bewaar het in mijn brandkast, want er zijn natuurlijk mensen die het me graag zouden ontfutselen.

Eensklaps hoorden we gillen :

— Hulp ! Hulp ! Brand !

Wij stormden het bureau uit. Het hulpgeroep kwam uit het kantoortje van Maria, de secretaresse van de professor. De gordijnen hadden vuur gevat en zij trachtte de vlammen te doven. Ik rende naar de tuin, haalde mijn blusapparaat uit de wagen en enkele minuten later slaagde ik er in de brand te blussen.

Maria vertelde dat zij een sigaret had opgestoken en dat zij die te dicht bij de gordijnen had gehouden. Wij keerden terug naar het kantoor van de professor en botsten op Hektor, de kamerknecht, die uit het bureau kwam.

— Excuseer me, professor, stotterde hij, ik... ik zocht u...

Hij wou zich verwijderen, maar Hebrard riep :

— Wacht even ! Waar is het serum gebleven ?

— Dat... dat weet ik niet, antwoordde Hektor.

De professor deed de man binnenkomen in het bureau en sloot de deur

— Jij hebt het serum gestolen ! Jij speelt blijkbaar onder een hoedje met Maria, de secretaresse.

Zich tot mij wendend zei de professor :

— Mijnheer Ringers, kunt u commissaris Baardemakers niet vragen onmiddellijk hierheen te komen ?

Baardemakers kwam maar Hektor bleef ontkennen dat hij ook maar iets te maken had met het serum. De commissaris tastte de man zorgvuldig af maar dat had geen resultaat. Dan begonnen wij het bureau zorgvuldig te doorzoeken en onder een kast vond ik het proefbuisje, maar het was leeg. Wij ontdekten eveneens een klein reepje zwart papier. Waar was het serum gebleven ? Hektor had het toch niet uitgestort... Wij vonden trouwens nergens vochtige vlekken. Hij kon het toch ook niet uitgedronken hebben, want dat had helemaal geen zin.

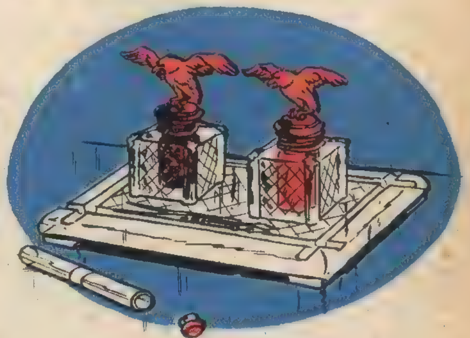
Eensklaps riep Baardemakers :

— In de inktpotten !

Maar neen, één oogopslag bewees dat de ene inktpot nog steeds gevuld was met rode, de andere met zwarte inkt.

— Het is een mysterie ! bromde Baardemakers.

Ik wou dit beamen, maar aarzelde toch nog even. Hektor was de dief, dat stond vast. Wij moesten nu alleen nog maar uitvissen hoe hij er in geslaagd was het kostbare vocht te verdonkeremanen. En eensklaps had ik het gevonden en ik ging naar een voorwerp in het bureau... Ik controleerde even of mijn hypothese juist was en ja, ik had goed geraden.

Vriend-lezer, raap de handschoen op ! Waar is het serum gebleven ?

WAPI *en de*

De Wilgenstam wordt bedreigd door de Blanken en

DE BERGKETEN LEEK OP EEN VERSTERKTE VESTING. DE LEDEN VAN DE WILGENSTAM VOELDEN DE HOOP IN HUN HARTEN HERLEVEN EN DE JONGE KRIJGERS HIEVEN EEN LOFZANG AAN.

DE SOLDATEN WAREN BANG DAT DE INDIANEN DE EEN OF ANDERE LIST ZOUDEN GEBRUIKEN EN DAAROM KWAMEN ZE VOOR DE AFGESPROKEN TIJD OP DE PLAATS WAAR HET INDIANENDORP GESTAAN HAD.

DE ZON STOND IN HET ZENIT EN DE KARAVAAN TROK MOEIZAAM VERDER. DE MANNEN EN VROUWEN VOCHTEN TEGEN DE HITTE, TERWIJL DE KINDEREN LANGZAAM IN SLAAP GEDOMMELD WAREN ONDER HET LOPEN.

EINDELIJK BRACHT WAPI ZIJN PAARD TOT STAAN EN SPRAK DE KARAVAAN TOE ALS EEN HOOFDMAN...

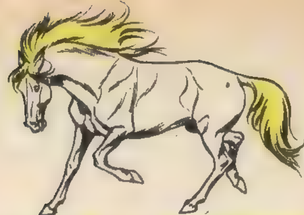

TWEE MANNEN TRADEN NAAR VOREN EN ENKELE OGENBLIKKEN LATER VERDWEEN HET TRIO IN DE RICHTING VAN HET VERBODEN RIJK!

BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN:
PAUL CUVELIER
TEKST:
Benoi

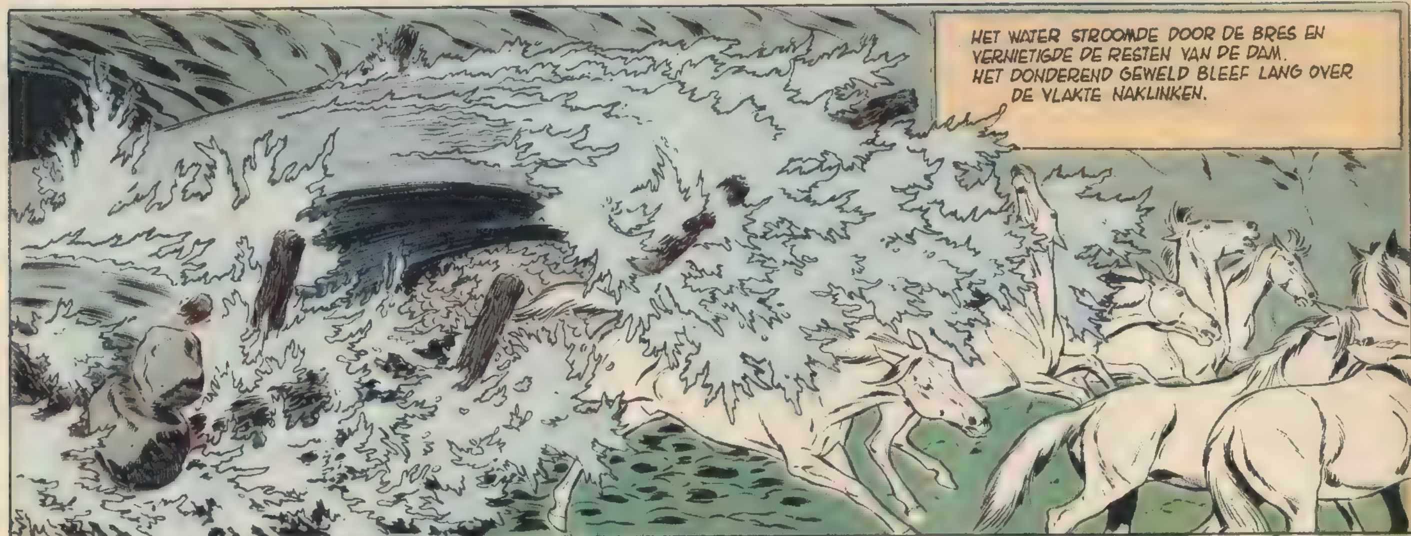

zoekt een schuilplaats in de bergen.

WORDT VOORTGEZET

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

DAT IS WAT!

DAVE BRUBECK EN JIMMY RUSHING

JIMMY RUSHING is een leerling van Count Basie; van hem leerde Jimmy dat speciale ritme, het « swinging the blues » en het is een vreugde naar hem te luisteren. Jimmy zong lange tijd in de Savoy Ballroom te Harlem, die men « de grootste negerdanstent ter wereld » noemt. Jimmy werd wereldberoemd met zijn blues « Sent for you yesterday ». Wanneer Jimmy zong te Harlem, dan vergat iedereen te dansen, dan hing het orkest en de dirigent aan zijn lippen, dan stond de tijd stil.

Jimmy Rushing beheerst zowel de gospelsongs als de blues, de schlager en be-bop, Harlem-jump, kortom alles wat er in Harlem gezongen en gespeeld wordt. Op zekere dag ontmoette hij Dave Brubeck, de grote blanke jazzpianist die uit Californië afkomstig is. Zijn kunst, aldus zeggen de specialisten, heeft meer te doen met J. S. Bach dan met de jazz van de veteranen uit New Orleans. Jimmy en Dave hadden de grootste sympathie voor elkaar en Dave zegt: Ik zie het als een gunst, de « background » te mogen vormen voor Jimmy's stem! » Uit twee zeer uiteenlopende jazz-ritmen ontstonden een reeks prachtige opnamen en hier heb je dan een plaatje uit de prachtige reeks: Fontana 467.243 Te: There 'll be some changes made — My melancholy baby — All by myself — Blues in the dark.

NIEUWS IN HET KORT

HET IS ER TE KOUD !

DE Amerikaanse akademie voor wetenschappen heeft bekendgemaakt dat de wateren rond de Noordpool een « jungle » van waterdieren zijn. Waarnemers van de Lamont-Universiteit hebben dit ontdekt met een onderwatercamera. De observatiepost was ingericht op een drijvende ijsschots, die de onderzoekers meer dan 500 mijl op de Noordstromen heeft meegevoerd. In ondiep poolwater troffen de geleerden een overvloed van vis en weekdieren aan. Vooral zeesterren zagen ze in grote hoeveelheden, maar ook fotografeerden ze zee-anemonen, zeesponsen en garnalen. In dieper en kouder water namen ze geen leven waar.

GELUIDSNABOOTSING

JE hebt je waarschijnlijk al vaak afgevraagd hoe men in de radio het geluid kan nabootsen van paarden in galop. Een man die het weten kan antwoordde op die vraag : men legt gewoon twee grote glazen bollen in een bolhoed en men laat ze heen en weer rollen. De regen ? Een grote ondiepe trommel en daarin giet men fijne korreltjes. Paardegetrappel kan men zeer goed nabootsen door kokosnoten tegen elkaar te slaan.

Een mop die in Amerika van mond tot mond gaat :

WAAR LAG DE OORZAAK ?

Mr. Smith geraakte op een maandag zeer ver over zijn theewater heen door middel van whisky en soda (lees spuitwater). De volgende dag bereikte hij hetzelfde stadium met brandy en soda en de daaropvolgende dag arriveerde hij op hetzelfde peil met gin en soda. Iedereen vroeg zich af : wat is de oorzaak van de dronkenschap van Mr. Smith ? Het zeer nuchtere antwoord daarop luidde : het moet de gemeenschappelijke factor zijn, dus : de soda !

inderdaad...

het VIKING-bier wekt de eetlust op.

VIKING

tafelbier, prima bier

Een creatie Vandenheuvel !

Verkrijgbaar in flessen van 3/4 en 1/3 liter

Met Kuifje's Bons

Licht, schuimend, opwekkend,
bruisend en heerlijk koel.
VIKING-bier is bier
dat de maaltijden
nog aantrekkelijker maakt !

GESCHENK !

Zend onderstaande bon dadelijk samen met VIJF etiketten van VIKING-bier naar Brouwerij Vandenheuvel, A. Vandenpeereboomstraat, 150, Brussel.

In ruil ontvang je dan een waardebon van 10 KUIFJE'S PUNTEN om bij je verzameling te voegen !

GESCHENKBON

Bon voor 10 KUIFJE'S PUNTEN
aangeboden door de brouwerij Vandenheuvel

Naam ....

Volledig adres ....

....

Hierbij ingesloten 5 etiketten VIKING.

GELDIG TOT 31 MEI 1962

EEN ADEMBENEMENDE FILM

MEESTER VAN

ER was eens een reusachtige ontoegankelijke berg « Grand Eyrie » geheten. Omstreeks 1850 zaaide die berg paniek onder de bevolking door een reeks oorverdovende en angstwekkende ontploffingen. De firma Weldon Balloon had een nieuwe ballon gebouwd van een revolutionair type en John Strock, afgevaardigde van het ministerie, vroeg Prudent, multimiljonair en president van de firma, om met de ballon over de berg te vliegen en te trachten het geheim van de ontploffingen te ontraadselen. Prudent aanvaardde op voorwaarde dat hij zelf de vlucht mocht meemaken, evenals zijn dochter Dorothy en haar verloofde Philip.

Op het ogenblik dat de reizigers boven de kruin van de berg vlogen, ontplofte de ballon. De inzittenden verloren het bewustzijn... Toen zij weer bij kennis kwamen, stelden zij tot hun grote verrassing vast dat zij zich bevonden in de kajuit van een schip. Turner, eerste officier, leidde hen naar Robur, eigenaar en commandant van dat schip dat ALBATROS heette en eigenlijk een vliegende boot was.

De uitkijk van de Albatros ontdekte een oorlogsbodem en tot hun ontzetting horen de gevangenen dat Robur de oorlogsbodem zal vernietigen. Hij kan dat ook, want hij heeft een geheim wapen dat zelfs grote slagschepen in enkele ogenblikken kan verpulveren. Dorothy vraagt Robur waarom hij dat doet en krijgt als antwoord : « Ik wil de vrede in de wereld brengen en het is daarom dat ik de oorlog heb verklaard aan de oorlog ! ».

Zij beleven nog heel wat fantastische avonturen met Robur en zijn bemanning en op een bepaald ogenblik zien wij ze dan op het slagveld waar Robur de twee tegenover elkaar staande legers in de pan wil hakken. Prudent, die niet alleen ballons heeft gebouwd maar ook oorlogstuigen en munitie, ziet voor de éérste keer wat oorlog eigenlijk is. Hij ziet welke vreselijke slachting de rockets van de Albatros aanrichten. Robur wordt gewond, zijn vliegende boot ernstig beschadigd en het is daarom dat hij naar een klein eiland vlucht om de nodige herstellingen te doen. Strock, Philip, Prudent en Dorothy kunnen ontvluchten en de vliegende boot van Robur vernietigen.

Robur verdwijnt met zijn Albatros in de blauwe golven van de Middellandse Zee en meteen is de wereld ook verlost van een man die met het waanzinnig denkbeeld rondliep de vrede te doen heersen door schrik en geweld.

Robur is de man die de oorlog verklaarde aan de oorlog !

De vier helden vertrekken om de geheimzinnige berg te exploreren.

DE WERELD

NAAR EEN BOEK VAN JULES VERNE

Zware bommen zullen de oorlogsbodem vernietigen.

De eerste ontsnappingspoging.

Robur is meedogenloos. Strock zal de plaats innemen van Prudent, want hij wil de oude man de folteringen besparen.

Te midden van een vreselijk orkaan beleven de twee gevangenen hachelijke momenten.

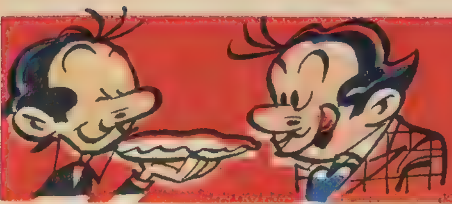
Strock weigert Robur te helpen

Prudent ziet voor de eerste maal in zijn leven welke vreselijke verwoestingen de wapens aanrichten die hij aan heel de wereld verkoopt.

Ten slotte kunnen onze helden toch vluchten...

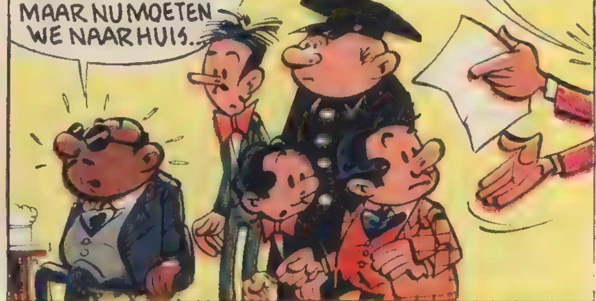
SPAGHETTI IN 'S

In de arena van een cirkus hebben onze vrienden koning Abdoe

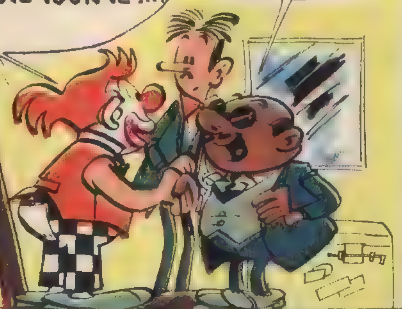

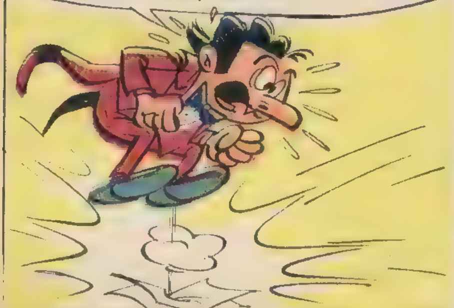

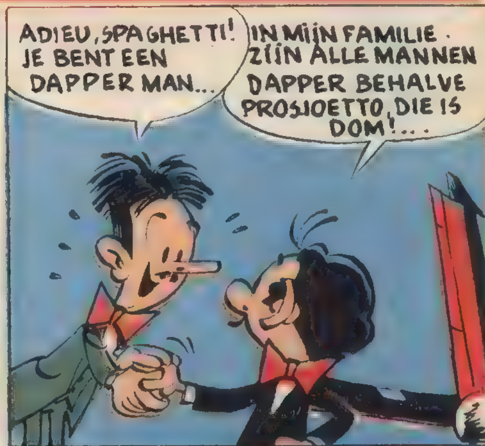

konings narren

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

eergevonden. Dat nummertje stond echter niet op het programma.

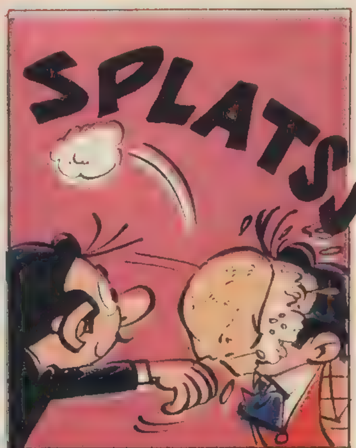

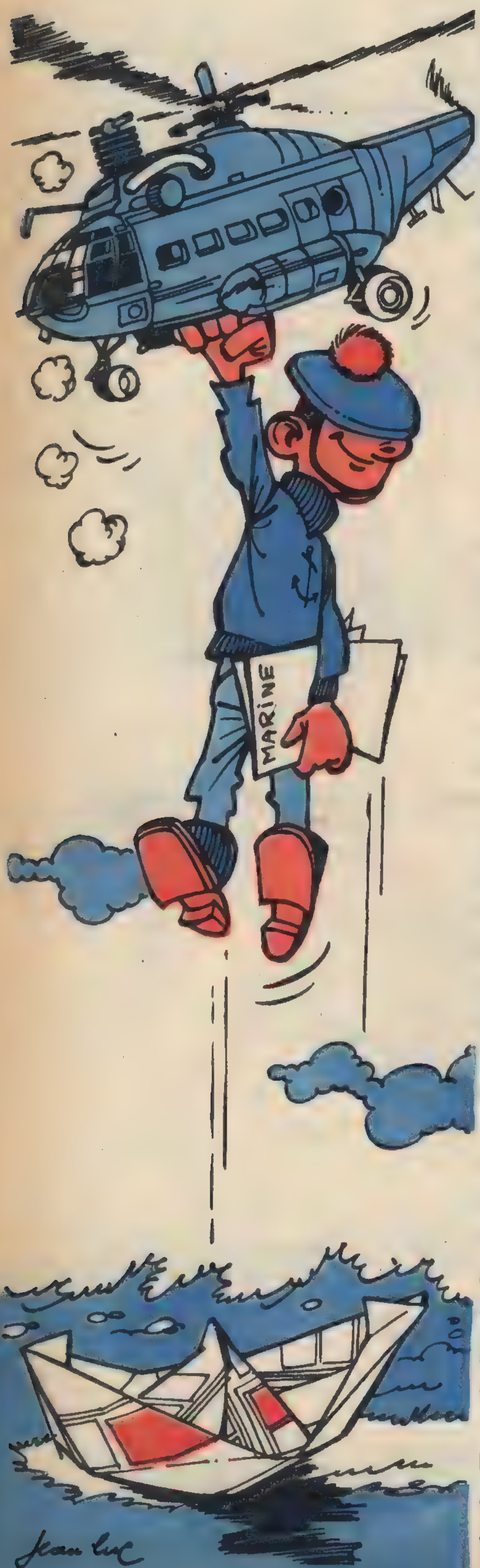

NIEUWS VAN DE OORLOGSVLOOT :

HET HELIKOP

DE Franse Marine is van plan zich een nieuw type van oorlogsbodem aan te schaffen : het helikopter-kampschip of het hefschroever-kampschip, d.w.z. een schip bestemd voor oorlogsdoeleinden, dat geen vliegtuigen maar helikopters aan dek zal nemen.

In het begin werd de helikopter uitsluitend ingezet voor het reddingswerk, maar sedert enkele tijd wordt de hefschroever ook nog voor heel wat andere dingen gebruikt. De hefschroever wordt uitgestuurd om mijnen op te sporen, om duikboten na te zitten en om snelle verbindingen tussen zee en land of tussen twee schepen tot stand te brengen. Op de vliegkampschepen vindt men ook helikopters, maar de Franse admiraliteit is van mening dat hun kampschepen te klein zijn om naast moderne straalvliegtuigen ook nog helikopters mee te nemen. Bovendien zijn vele kampschepen te klein om de moderne straalvliegtuigen een kans te geven behoorlijk op te stijgen en te landen. Van die kampschepen heeft men **hefschroever-schepen** gemaakt. Daarmee nam de admiraliteit echter geen genoegen en daarom wordt er thans in Frankrijk een schip gebouwd dat uitsluitend zal dienen om helikopters aan boord te nemen.

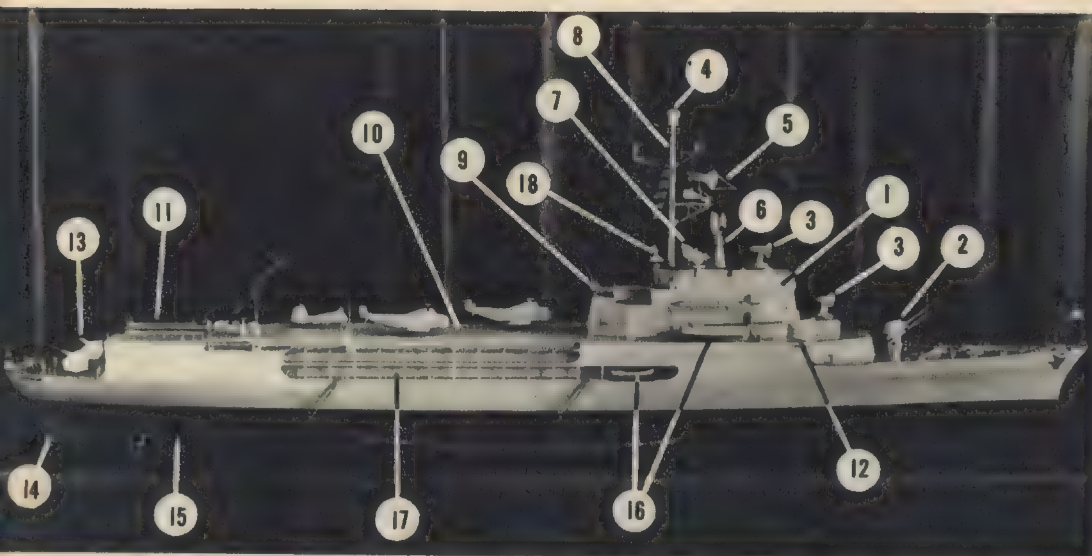
De Franse Marine heeft sedert lang behoefte aan een nieuw schoolschip om de **Jeanne d'Arc** te vervangen, die meer dan dertig jaar oud is en nog slechts bij mirakel drijvend blijft. Een snugger man is dan op het idee gekomen de twee aan elkaar te koppelen : een nieuw schoolschip dat tegelijkertijd hefschroever - kampschip zou zijn. Deze laatste rol zou het alleen in oorlogstijd vervullen. In vredestijd zou het schoolschip zijn. Dat nieuw schip heet **Jeanne d'Arc** en is reeds van stapel gelopen. Om ons onbekende redenen zal het echter tot het werkelijk in dienst wordt genomen **La Résolue** genoemd worden. Het nieuw schip ziet er uit als een grote snelle kruiser. De commandobrug werd naar voren gebracht om de aanleg van een breed dek toe te laten. In de grote loods zullen in vredestijd de kajuiten zijn van de leerlingen-officieren. In oorlogstijd kan alles omgebouwd worden en krijgen de helikopters er hun plaats.

Helikopters FRELON van de Sud-Aviation, afgeleid van het prototype, dat je hier ziet, zullen een plaatsje krijgen op de nieuwe JEANNE D'ARC.

De **Résolue,** 12.000 ton, is 172 m lang, haar turbines hebben een vermogen van 40.000 PK, wat een topsnelheid geeft van 27 knopen of 50 km per uur. Het schip kan 13.060 ton zware olie inslagen en heeft een autonomie van 6.000 zeemijlen. Dat is meer dan 11.000 km bij een kruissnelheid van 15 knopen of 30 km per uur.

TER-KAMPSCHIP

Van op het dek kunnen twee **Frelons** tegelijkertijd opstijgen, terwijl er vier andere geparkeerd staan. Op het achterdek is een grote lift die de helikopters van de loods naar het opstijgdek brengt. In de loods kunnen acht middelgrote helikopters onderdak vinden. Verder zijn er de werkplaatsen nodig voor het onderhoud van de helikopters, hun uitrusting met radio, detectie-apparaten, enz...

La Résolue of de **Jeanne d'Arc** is natuurlijk ook bewapend, maar heeft alleen luchtafweergeschut aan boord: 4 snelvurende kanonnen van 100 mm en vooraan een lanceerramp voor projectielen die het schip moeten beveiligen tegen luchtaanvallen. De electronische uitrusting van de oorlogsbodem is zeer volledig. In vredestijd — dus wanneer de **Jeanne d'Arc** de rol vervult van schoolschip, — heeft het 44 officieren aan boord, 180 officieren-mariniers, 490 kwartiermeesters en matrozen en ten slotte 192 aspirant-officieren.

De **Jeanne d'Arc** zal als hefschroever-kampschip officieel in dienst worden genomen in 1963.

De zeelui zullen wel enkele weken nodig hebben om zich te wennen aan de ietwat eigenaardige silhouet van het hefschroever-kampschip, half vliegkampschip, half klassieke kruiser.

UITLEG BIJ DE MAQUETTE VAN DE « RESOLUE »

1. **Navigatiebrug.**
2. **Dubbele lanceerramp voor Masurca projectielen schip-lucht.**
3. **Radarinstallatie voor geleide projectielen.**
4. **Radiobakens waardoor de helikopters 's nachts en ook bij slecht weer veilig op het dek kunnen landen.**
5. **Radar die tegelijkertijd uitkijk is. Hij wordt hoog in de mast geplaatst, ten einde de draagwijdte er van te vergroten (de draagwijdte van de radar wordt begrensd door de ronding van het zeeoppervlak).**
6. **Radar die als opdracht heeft de lucht te bewaken.**
7. **Radar om de luchtafweerkanonnen vooraan te richten.**
8. **Mast.**
9. **Brug - verkeerstoren voor de helikopters.**
10. **Het dek waar de helikopter opstijgt.**
11. **Lift (laadvermogen 12 ton).**
12. **Luchtafweerkanonnen 100 mm (60 schoten per minuut).**
13. **Kanonnen van het achterdek.**
14. **Roer.**
15. **Schroef aan stuurboord.**
16. **Reddingssloepen.**
17. **Loods.**
18. **Radar om de kanonnen te richten, achteraan op het schip opgesteld.**

Toen de RESOLUE, de voorlopige naam van de JEANNE D'ARC, op 30 september 1961 te water werd gelaten, was haar romp nog poedelnaakt, maar je ziet dat de wimpeltjes toch werden gehesen en vrolijk wapperden in de wind.

RAYMOND REDING presenteert

JIMMY TORRENT JARI in HET 3

Jimmy bevindt zich in het ziekenhuis van Viermont. Hij heeft het geheugen verloren

EEN SPELER DEED NET ALSOF HIJ BIJ VERGISSING IN DE VERKEERDE RICHTING SCHOPTE EN DE BAL FLOEPTE NAAR JEAN TOE.

HIJ STOPT DE BAL PRIMA!

STUUR DIE BAL WEER!

MAAK EEN DOELPUNT, NU JE TOCH ZOVER BENT!

TOEN JIMMY DE BAL AANRAAKTE WAS HET ALSOF ER PLOTSELING IETS IN ZIJN HERINNERING WAKKER GESCHUD WERD.

DE BAL VLOEG MET EEN MOOIE BOOG IN HET NET. DE KEEPER DIE ZICH NIET AAN ZO'N MOOIE SCHOP VERWACHTTE, HAD ER HET KIJKEN NAAR.

ALLEMACHTIG!

VERDRAAID!

NOU, DAT IS WAT JE NOEMT EEN GELUKSCHOT VAN EEN GROENTJE...

JIMMY STUURDE DE BAL WEER REGELRECHT NAAR HET DOEL TOE, DOCH DITMAAL KON DE GOALKEEPER DE BAL OP HET NIPPERTJE VANGEN.

PROFICIAT, KEREL! ZOU JE DAT KUNNEN OVERDOEN?

IK... IK DENK VAN WEL... IK WEET NIET...

WE KENNEN JE BEROERD AVONTUUR EN WILLEN ALLES NIET OPNIEUW OPRAKELEN... MAAR SPEELDE JIJ VROEGER MISSCHIEN NIET IN EEN GROTE VOETBALCLUB?

NEEN, BESLIST NIET... IK DENK DAT IK ME DAT ZOU HERINNEREN.

IK HEB TWEEMAAL GELUK GEHAD! DAT IS ALLES...

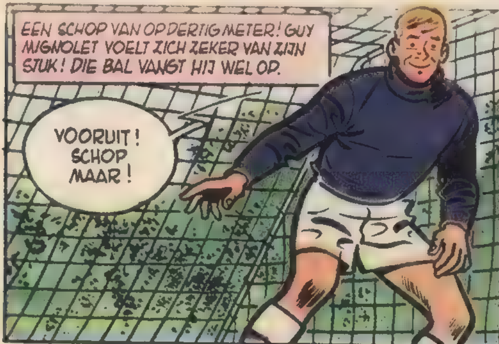
DAN BESCHIK JE OVER EEN PUIK TALENT!

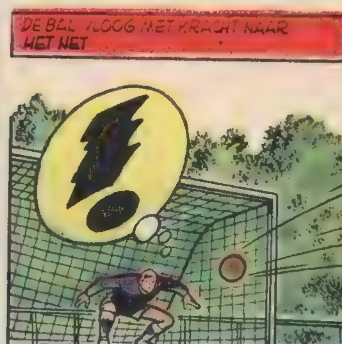
WIL JE NIET EVEN PROBEREN DE BAL VAN OP EEN AFSTAND VAN 30 M IN HET DOEL TE SCHOPPEN?

O, IK BEN HIER NIET OM TE VOETBALLEN!

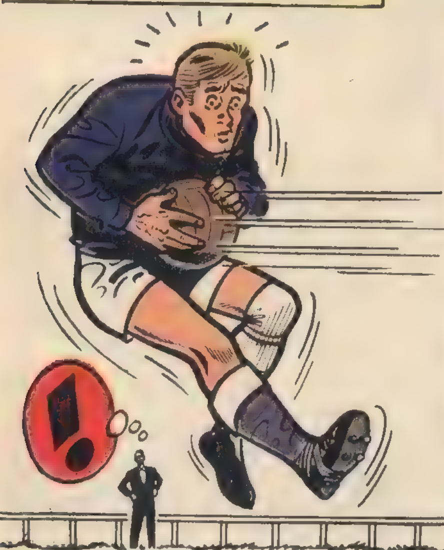
e DOELPUNT

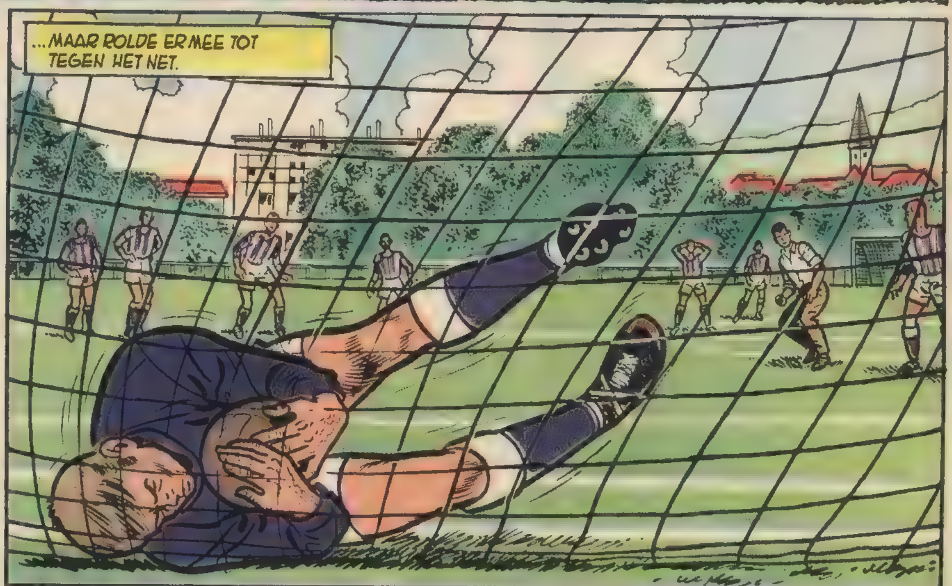
e geneesheer stelt hem voor het voetbalterrein te onderhouden.

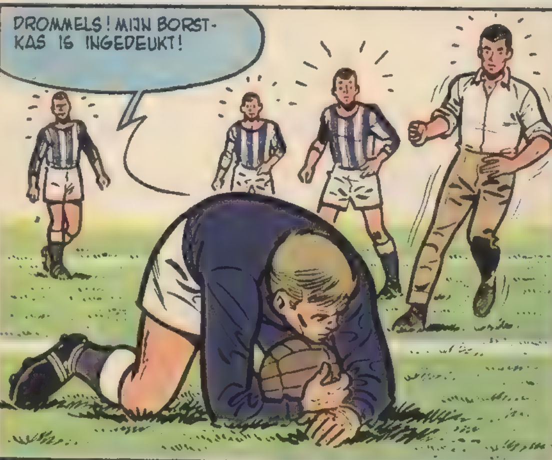

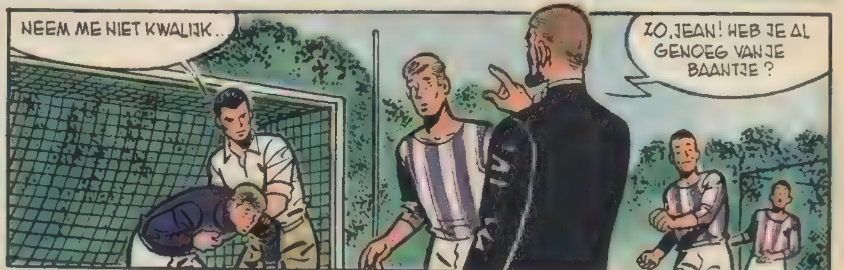

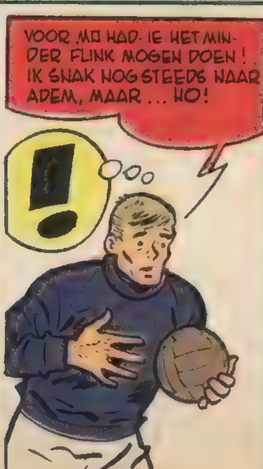

WORDT VOORTGEZET

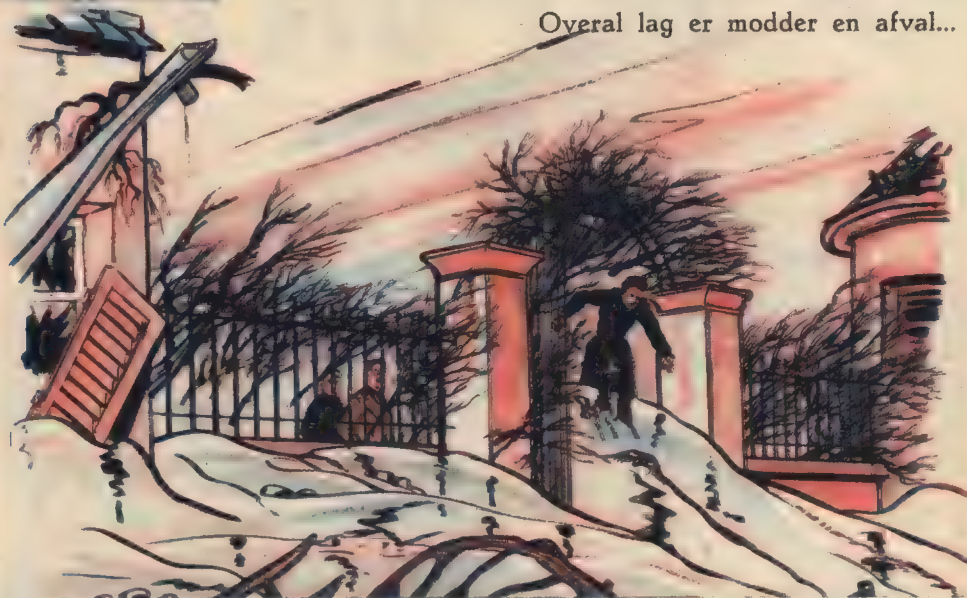
DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

Na angstige uren hebben de jongens van het college elkaar teruggevonden in een kleine stad. Ze zijn allemaal blij. Slechts één man ontbreekt : Sala.

22 HOOFDSTUK

HET DRAMA IN DE EENZAME MEROVEE TOREN

Overal lag er modder en afval...

DE regen en de stormwind van die nacht brachten geen verslechtering te weeg. De volgende dag begon het water te zakken onder een kalme zonnige hemel, die de herinneringeren aan paniek en angst kwam verjagen. Na enkele uren keerde het water van de Loire braaf naar de oorspronkelijke bedding terug. De ondergespoelde eilanden kwamen weer bloot. Het duurde echter veel langer vooraleer het water zich ook uit de weiden, de akkers en de boomgaarden terugtrok. Drie dagen ononderbroken liep het gele water doorheen de bressen die in de wal waren geslagen. Het zakte nog en ten slotte kreeg ook de Authion weer haar normale loop. In een nacht kwamen de oude dijken terug te voorschijn. Het leger en de rijkswacht bewaakten de toegang tot het noodgebied. Alleen de specialisten en de arbeiders van bruggen en wegen werden toegelaten. Zij maakten de wegen vrij en lieten enorme aanspoelingen van zand en slijk springen.

Intussen organizeerde mijnheer Brossay de repatriëring van zijn leerlingen. Langzamerhand slonk het aantal scholieren en ten slotte stuurde hij zijn vrouw en zijn dochter naar Nantes. Bij hem bleven alleen de familie Juillet, de broers Trévidic en Vignoles. Zij vroegen trouwens niet beter dan met hem de ontroerende momenten van de terugkeer te mogen beleven. Die terugkeer naar het college gebeurde de zesde dag en nadat de wegen voor het verkeer waren opengesteld. Van de drie wagens, die intakt werden teruggevonden in het bos van Arcy, wou alleen de blauwe bestelwagen vertrekken.

Brossay nam zelf het stuur in handen om terug te keren naar zijn landgoed. Gedurende de overigens vrij korte reis deed hij de mond niet open. Zes dagen lang reeds werd hij gekweld door de angst, de onzekerheid en het zelfverwijt : men wist nog steeds niets over Sala. Alle aanvragen om de jonge schoolfrik op te sporen waren verloren gegaan in de grote verwarring die er bij de hulpdiensten heerste. De gendarmen waren tot in Château-Milon geweest, maar zij hadden niets gehoord of gezien. De lui belast met de bewaking van de leegstaande woningen hadden wel andere katten te geselen : de lijst van de slachtoffers was lang en er waren heel wat mensen verdwenen. Sala was beslist niet de enige. Direkteur Brossay verwachtte zich aan het ergste, en terwijl hij met de bestelwagen naar het college reed, maakte hij in gedachten de rede die hij zou uitspreken bij het graf van Sala... Aan weerszijden van de weg was het land bedekt met een dikke laag zand en klei. Op de lager gelegen akkers en weiden lag de modder twee à drie voet dik en was nog niet droog. Het leven deed zeer schuchter zijn intrede.

Vignoles zag het eerst de Mérovéetoren. Over zijn gehele lengte was hij bedekt met strepen die duidelijk aantoonden hoe hoog het water gestaan had. Toen zij naderbij kwamen, zagen zij de ingevallen daken van het Vallière- en het Plessisgebouw. Het dak van het kasteel was gedeeltelijk afgerukt door het stijgen of het dalen van het water, maar de muren schenen nog zeer stevig. De kleine kapel was niet erg beschadigd.

Bleek van ontroering stopte Brossay boven aan de weg die naar de grote ingang leidde. Het opeengehoopte zand en slijk versperde de ingang. Zij zakten tot aan de knieën in het slijk en kwamen dan op de heuvel van de molen die voor de helft verdween onder een dikke laag plantaardige afval en modder. Het binnenplein tussen de platanen lag wel een meter hoger dan te voren, zoveel zand, slijk en wrakstukken had zich daar opgehoopt. Zij gingen stap voor stap en zwijgend vooruit alsof het geringste geluid alles om hen heen zou kunnen doen instorten. Brossay, die vooraan liep, keerde het hoofd langzaam in de richting van de Mérovéetoren. Hij sperde de ogen wijd open en op slag week het bloed uit zijn aangezicht. Hij stond daar als van de hand Gods geslagen ! Iemand leunde tegen de stijl van het hoogste dakvenster en keek rustig naar de aankomst van het gezelschap. Het was een sombere, doodse figuur, een lange zwarte stoppelbaard als een aureool rond de wangen, een grote zwarte vormeloze hoed op het hoofd, net een mussenschrik.

— Sala ! stotterde Brossay die de schittering van de dikke brilglazen herkende.

— Sala ! zuchtte Vignoles ontroerd.

— De kleine schoolfrik ! riepen Juillet en de broers Trévidic verbaasd uit.

— Dag, mijnheer de directeur ! Wees welkom op Château-Milon ! riep Sala.

Op het thans rode gelaat van mijnheer Brossay kon men achtereenvolgens de schrik, het ongeloof, de vreugde en de irritatie aflezen. Ten slotte was het de woede, getemperd door de vreugde, die het haalde.

— Wat spook jij uit daarboven? bulderde hij. Kom onmiddellijk naar beneden!

Sala stak beide armen in de lucht en liet ze dan vallen. Het was een gebaar van hulpeloosheid, maar er was iets zeer grappigs aan.

— Ik kan niet! Het is idioot, dat geef ik toe, maar de deur beneden is gesloten!

— Maar voor de drommel! Waarom heb je ze dan niet ingebeukt?

Het antwoord klonk ontwapenend naïef :

— Dat durfde ik niet. Er is zo reeds schade genoeg! En Sala wees naar de zwaar beschadigde gebouwen.

— Kom vlug naar beneden en breek je hals niet! Wij doen de deur open!

Job Trévidic liep naar de keuken en vond daar waarachtig nog, opgehangen aan een spijker, de oude sleutel. Hij deed de massieve deur van de Mérovéetoren open en enkele minuten later was Sala bevrijd. Hij wankelde op zijn korte, magere benen. Hij zag er meelijwekkend uit en toch had men lust om te lachen.

— Jij bent toch een eigenaardig man! zei Brossay terwijl hij de arm om de schouders van Sala sloeg. Sedert zes dagen vragen wij ons met de angst in het hart af wat er van je geworden is...

Vignoles glimlachte. Hij was gelukkig omdat de kleine schoolfrik was weergevonden. Hij had zich in de dagen van beproeving sterk en dapper getoond en het stond vast dat zijn verrijzenis een einde maakte aan de zwarte tijd die hij in Château-Milon had doorgemaakt.

— Maar verduiveld! Vertel ons nu eens wat er met je gebeurd is! riep Brossay.

— Het belachelijkste en ook vreselijkste avontuur dat mensen van mijn slag in tragische ogenblikken kan overkomen! verklaarde Sala op wanhopige toon. Je moet de ogen hebben die ik heb, om het feit in al zijn angstwekkendheid en zijn domheid te kunnen vatten. Ik zal het in het kort vertellen: tien minuten voor ik moest opstijgen de avond van die prachtige dag verloor ik mijn bril... Ja, zo is het!

Ditmaal moest iedereen lachen.

— Hoe is 't mogelijk! riep Brossay.

— Gezien de toestand waarin wij sedert twintig uur verkeerden, kon het geringste incident tragisch worden. Vignoles was meegenomen met de Alouette en ik hoefde nog slechts tien minuten op de redding te wachten. De ontroering kreeg me te pakken. Ik ging achterwaarts weg van het venster. Eensklaps zat mijn hak gekneld tussen het raderwerk van de molen. Ik viel languit op de grond met het hoofd tegen een balk en bleef beslist tien sekonden bewusteloos liggen. Dan kwam ik overeind, maar ik was haast blind. Ik had mijn bril niet meer. Ik tastte overal rond me, tevergeefs! Die vervelende bril was een verdieping lager, in tien voet water, gevallen. Op dat ogenblik was ik de wanhoop nabij. Ik ben zo bijziend dat ik zonder bril werkelijk niets kan uitrichten! Hoe moest ik het touw en de touwladder zien? Hoe moest ik het ceintuur omgespen en me in de diepte laten slingeren? Kon ik dat te midden van de dikke mist die me omgaf?... Het werd donker, ik zag werkelijk niets meer. Ik woog het voor en het tegen af en kwam ten slotte tot de conclusie, dat het best was me dood te houden. Ik zat tussen de molenstenen toen de Alouette rond de molen cirkelde en ten slotte vertrok. Had ik ongelijk? De nacht viel in en indien ik wanhopige gebaren had gemaakt voor het venster, dan zou men het risico dat men reeds voor mij had genomen nôg vergroten. Ik was ten slotte veilig. Ik kon het wel enkele dagen uithouden met vijf dekens en twintig dozen sardientjes. Dit belette niet dat ik toen een akelige nacht heb doorgemaakt...

— En je bril? vroeg Vignoles op een toon die liet doorschemeren dat hij het verhaal misschien niet helemaal geloofde.

— Wel, ik heb moeten wachten tot het water gezakt was om hem te vinden. Ik heb het water gevolgd dat langzaam, voet na voet, daalde en de tweede dag stond er nog maar een halve voet water in de bloemkamer. Drie uren lang heb ik dan gezocht, ik heb de vloer duim na duim afgetast en ten slotte heb ik mijn bril gevonden. De glazen waren niet beschadigd, maar de linkerveer was stuk en dit verklaart waarom er thans een stukje touw langs mijn oor bengelt...

— Heb je hier bezoek gehad? vroeg Juillet. Ik heb daarstraks voetsporen in de klei ontdekt.

— Ja, de gendarmen zijn hier geweest, maar ik heb me stil gehouden. Ik was te bang dat ze me voor een plunderaar zouden aanzien hebben... Gisterenochtend zijn er twee echte plunderaars geweest. Ze zijn echter niet verder gekomen dan het portaal.

— Wat hebt je gedaan? vroeg Vignoles.

— Ik heb hen mijn lege sardienenblikjes door het dakvenster naar het hoofd gegooid, antwoordde Sala kalm. Een geweerschot had niet meer effekt kunnen hebben. Ik heb nooit iemand zo vlug zien wegrennen!

Enkele minuten later was Sala bevrijd.

— Dan ben jij tot op het laatste ogenblik de bewaker van Château-Milon geweest, zei Brossay. Dat zullen twee mooie pagina's worden in het bulletin dat wij publiceren op het einde van het jaar... Vergeet het niet!

— Maar zal er wel een einde van het schooljaar zijn? fluisterde Vignoles.

Brossay keek bezorgd naar de gebouwen en zei dan :

— Jongen, dat zal afhangen van hetgeen wij daarbinnen vinden!

Het eerste wat er te doen viel was de schade te schatten en na te gaan of alles kon hersteld worden binnen de tijd van drie maanden of van drie jaar. Terwijl Job en Ivon Trévidic zorgden voor Sala en op het gelijkvloers van het Plessisgebouw een ietwat primitief kamp opsloegen, inspekteerde Brossay met de anderen het hele landgoed. Aan de buitenkant van de gebouwen zag men niet zoveel meer. De muren waren overeind gebleven, de daken konden hersteld worden, maar binnen was de aanblik hopeloos. Het water had alles aangevreten, verrot en verwoest. Vignoles meende dat er ettelijke miljoenen en vele maanden zouden nodig zijn om de schade te herstellen. Brossay was een andere mening toegedaan. Waarschijnlijk kwam dit alleen omdat hij weer met zijn twee voeten op eigen grond stond.

— Het college kan zijn deuren weer opendoen voor de derde trimester! zei hij met vaste stem. Reeds morgen zal ik het de families van mijn leerlingen per brief aankondigen! De miljoenen die ik nodig heb zal ik gaan halen in de ministeries, de banken en bij de rijke partikulieren uit het land. Wij zullen hier vannacht slapen. Wij zullen geen kostbare tijd verliezen door over en weer te reizen. Mevrouw Juillet en haar dochter zullen zo vlug mogelijk naar het kasteel komen om voor de huishouding te zorgen en ons te verlossen van alle bijkomstige zorgen. Binnen twee dagen werken de eerste arbeiders reeds aan het dak, de deuren en de vensters!

Hij moest even op adem komen en hij keek ietwat verstoord naar de verre horizon, goud gekleurd door de zachte decemberzon.

— Wat we nodig hebben om te beginnen is twee weken mooi weer! bulderde hij plotseling met zoveel kracht dat Zeus op de Olympus er beslist van onder de indruk kwam.

Direkteur Brossay kreeg zijn veertien dagen mooi weer, met de miljoenen, de arbeiders en de goede wil van allen.

Op de avond van die heuglijke dag, terwijl Job Trévidic het eten klaar maakte voor de kampeerders en zijn broer Yvon een oud tafellaken over de tafel spreidde, begon Cunegonde eensklaps vrolijk te luiden. Zij riep de arbeiders voor het avondmaal. Brossay, ietwat bleek, kwam als laatste in de hall van het Plessisgebouw. De anderen waren er reeds allemaal, zelfs Sala, ietwat beter gekleed en geschoren. De direkteur zei niets en vroeg niets. Men heeft nooit geweten wie de klok had geluid, maar van dat ogenblik af twijfelde niemand er meer aan dat Château-Milon opnieuw zou leven.

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSINGEN

ER zitten vijf fouten in de lijst : 1. Indianapolis is de hoofdstad van Indiana en Montgommery die van Alabama; 2. Springfield is de hoofdstad van Illinois en Atlanta die van Georgia; 3. Providence is de hoofdstad van Rhode Island en Boston die van Massachusetts; 4. Albany is de hoofdstad van New York en Lincoln van Nebraska; 5. Richmond is de hoofdstad van Virginia en Madison die van Wisconsin.

2. Spaghetti : Mexico
Rock Derby : Spanje
Pechvogel : China
Chick Bill : Australië
Ton : Oostenrijk

3. Op het onderste beeld staat er één regel meer geschreven, dus beeld 2 komt na beeld 1.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.56 00

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

Jaap de Daeler, Brederodestraat 8, Terneuzen (Nederland) wil gaarne corresponderen in het Nederlands of in het Engels. Hobby's : sparen van vliegtuigmodellen, foto's, filmsterren, postzegels. Hij houdt veel van muziek.

Wessel Vermeulen, Tulpstraat 15, Terneuzen (Nederland) zoekt ook een correspondent. Schrijven in het Nederlands of in het Engels. Hij is dertien jaar en spaart foto's van filmsterren en suikerzakjes.

Johannesburg 1958

9-5... Vijftien jongens met de Gallische haan op hun trui, vervullen het kennerspubliek van Ellis Park vol bewondering. De reuzen van de rugbysport, die de Fransen gemakkelijk moesten overwinnen, worden op eigen terrein verslagen na te Kaapstad in bedwang te zijn gehouden. De Franse kapitein welke die vurige wedstrijd in de voorhoede aanvoerde en het Franse pack echt bezielde, smeedde aldus de zege, die van de Franse ploeg de beste van de wereld maakte.

1° Over welke gebeurtenis gaat het?
2° Welke Franse kampioen betreft het?

Proef nr 4

uit te knippen en zorgvuldig te bewaren

PECHVOGEL

Pechvogel heeft prof. Koolzaat omver gereden. Een agent leidt hen naar een politiekantoo

en de GORILLA

TEKENINGEN: BERCK
TEKST: GOSCINNY

essor en Pechvogel schijnen echter helemaal niet te weten wat zij daar eigenlijk komen doen.

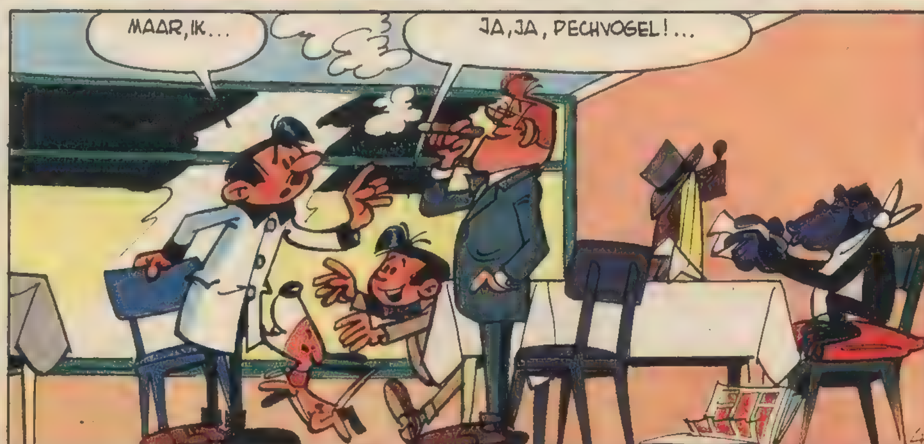

WORDT VOORTGEZET

MIRAKEL TE MARANELLO ?

IN Italië gebeuren geen mirakels meer, » zei Enzo Ferrari me toen we het hadden over een mogelijke wedergeboorte van de echte Mille Miglia.

Maar intussen is er dan, naar mijn oordeel, toch een mirakel gebeurd te Maranello : daar zagen inderdaad zes nieuwe Ferrari's het levenslicht. Ze zijn bestemd voor de competities 1962.

Drie sportwagens Een G.T. – Twee wagens formule !

ENZO FERRARI rust niet op de lauweren die hij oogstte tijdens het seizoen 1961. Hij begon onmiddellijk aan de bouw van nieuwe modellen en werd er slecht voor beloond, want nauwelijks waren zijn eerste sportwagens klaar of het reglement voor de 24 Uren van Le Mans 1962 werd gepubliceerd. Door dit reglement worden de nieuwe sportwagens van Ferrari praktisch uitgeschakeld. De heerser van Maranello is daarop zeer boos geworden. Enzo Ferrari is inderdaad van oordeel, dat de overwinning van de 24 Uren van Le Mans meer waard is dan de éérste plaats in de Targa Florio of Nüburgring! Op de jaarlijkse vergadering te Modena zei hij :

– Zoveel werk voor niets !

Intussen heeft hij, na heelwat herrie en moeilijkheden, een nieuwe technische ploeg samengesteld en heeft hij onderhandelingen aangeknoopt met de organisators van de 24 Uren van Le Mans. Misschien komt het tot een vergelijk... Misschien kan Enzo Ferrari zijn nieuwe sportwagens aanpassen aan het reglement van Le Mans, uitgave 1962.

Enzo Ferrari heeft zeer veel ervaring. Hij moet dan ook in staat zijn om de situatie meester te worden en zijn nieuwe technische ploeg, die onder de leiding staat van de veteraan Jano, veilig door alle gevaren te loodsen.

Een enkele carrosserie voor drie nieuwe sportmotoren Ferrari.

FERRARI ANNO 62

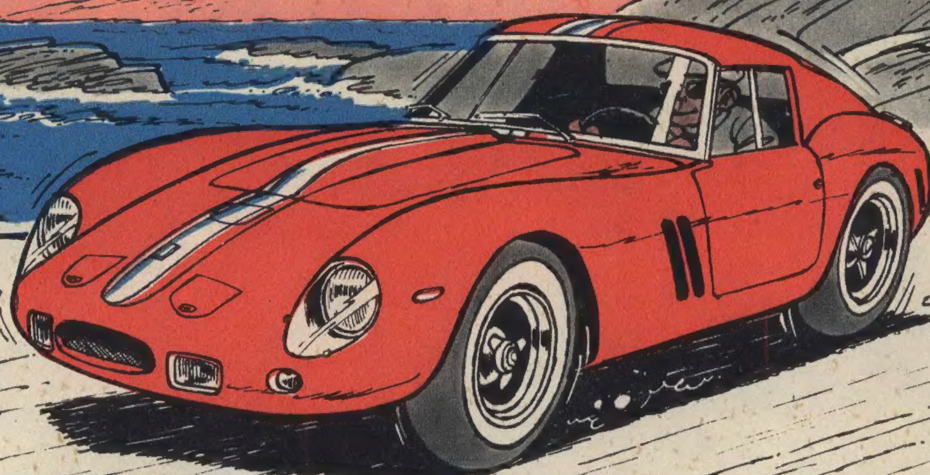
SPORT

VOOR een enkel geheel frame-carrosserie afgeleid van de 2.400 cc van vorig jaar, heeft Ferrari drie nieuwe sportmotoren voorzien. Per rij cylinders hebben zij een bovenliggende nokkenas, twee motoren hebben zes cylinders in V bij 60°, een 1983 cc en een andere 2862 cc. De derde motor is gloednieuw, heeft acht cylinders in V en 2458 cc, die gevoed wordt door vier dubbele carburators die zeer eenvoudig en compact zijn.

Wat mij vooral getroffen heeft is de afwerking van ieder onderdeel. Men heeft de indruk dat de wagens en de motoren bestemd zijn voor een museum of voor een jaarbeurs. Dit is echter helemaal niet het geval.

Laat ons hopen dat wij die mooie sportwagens van Ferrari zullen kunnen bewonderen op de 24 Uren van Le Mans.

De nieuwe Groot Toerisme wagen ligt lager, is lichter en krachtiger dan de Scaglietti van vorig jaar.

FORMULE I

VOOR de twee motoren V 6, een 65° en een 120° heeft Ferrari twee frame- en carrossierietypes voorzien. De motor geplaatst in 120° heeft cylinderkoppen met vier kopkleppen per cylinder, wat de motor moet toelaten zeer gemakkelijk de 10.000 toeren per minuut te bereiken en een kracht van 200 PK te ontwikkelen. Hij is gekoppeld aan een gans nieuwe ultra-compacte versnellingsbak met zes versnellingen. Hij is voor het differentieel geplaatst. De koppeling staat achter het differentieel en kan aldus goed geventileerd worden en is gemakkelijk bereikbaar.

De motor in 65° werd ook grondig herzien met het doel hem krachtiger en leniger te maken. Boring en slag werden gewijzigd. De slag, 70 mm, is thans groter dan de boring, 67 mm. In zijn nieuwe vorm maakt de motor 9.400 toeren per minuut en ontwikkelt een vermogen van 190 PK. De V 6 in 65° behield zijn oude versnellingsbak die achter het differentieel is geplaatst en zes versnellingen heeft.

GROOT TOERISME

OM mee te doen aan de competities voor Groot Toerisme heeft Ferrari een nieuwe Berlinette gebouwd. Ze is afgeleid van het sportmodel dat tijdens de twee vorige seizoenen op de renbaan van Le Mans succes oogstte. De motor— een twaalf cylinder in V — is lager geplaatst dan in de oude G. T. Scaglietti. Hij heeft een vermogen van 300 PK bij 7.400 t/min. De oude motor had een vermogen van 280 PK. Het gewicht van het geheel werd teruggebracht op 880 kg. Dit betekent dat de verhouding gewicht-vermogen 2,9 kg per PK bedraagt ! De ultra-lichte carrosserie werd ontworpen door Pininfarina. Zij omsluit het buizenframe perfect. De achteras is van het «stijvebrugtype» zoals dit het geval was in de Berlinettes van vorig jaar. De Berlinette 1962 is, naar het voorbeeld van de Testa Rossa I 1961, uitgerust met een versnellingsbak met vijf versnellingen. Het interieur van deze G.T. is dat van een typische competitiewagen. Alles werd in het werk gesteld om het gewicht te verminderen en om zo snel en zo gemakkelijk mogelijk de mechaniek, d.w.z. de motor, te kunnen bereiken. Iets overbodigs is in het interieur niet te zien.

Herinneren wij er nog even aan dat alle Ferrari's schijfremmen hebben op de vier wielen.

WIST JE DAT ?

EEN versie met twee bovenliggende nokkenassen per cylinderrij van de 8-cylindermotor van de 2.500 Sport werd geprobeerd in een versie 1500 cc voor de Formule 1. De motor V-8 was niet beter dan de motor V-6, die men gemakkelijker kan plaatsen in het zeer lage frame van een wagen van de Formule 1. De openingshoek van de motor is breder : 120° tegen 90° voor een V-8.

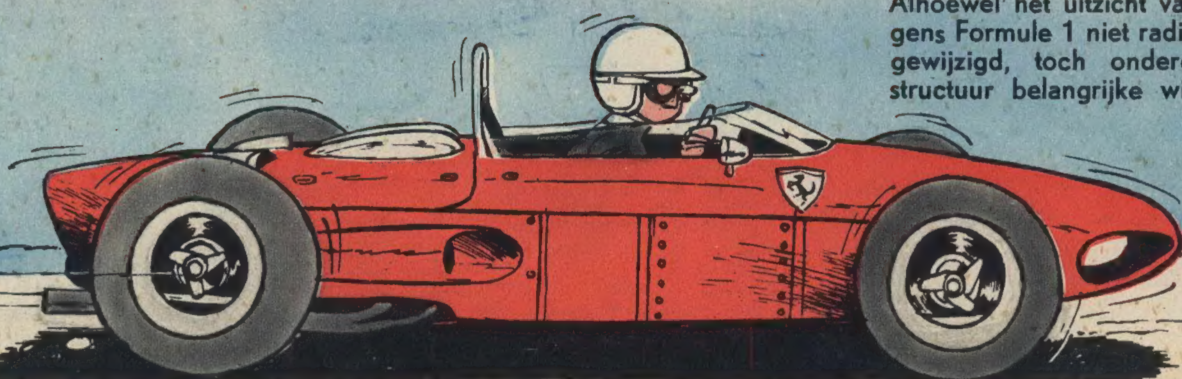
DE stuurzetel werd speciaal bestudeerd voor een racer die ongeveer 1,70 m groot is. Handles en drukknoppen staan precies op hun plaats. Het dashboard is eenvoudig en zeer praktisch. Het stuurwiel is zeer goed geplaatst. Wat gebeurt er echter wanneer de racer groot is ? Wat doet bv. Olivier Gendebien, die 1,80 m is ?

SLECHTS om sentimentele redenen hebben de Ferrari's spaakwielen van het type Rudge, gemaakt door Borrani. Het is Enzo Ferrari zelf die verklaarde dat er geen andere reden is. De Ferrari's kunnen zich de luxe van zulke speciale wielen natuurlijk wel permitteren !

BIJZONDERSTE KENMERKEN VAN DE FERRARI COMPETITIEMOTOREN 1962

	Formule I		Sport			Groot Toerisme
	F 1/120°	F 1/65°	196 SP	248 SP	286 SP	Berlinette G. T.
	Motor achteraan		Motor achteraan			Motor vooraan
Aant. cylinders	6 in V/120°	6 in V/65°	6 in V/60°	8 in V/90°	6 in V/60°	12 in V/60°
Cylinderinhoud	1.476 cc	1.480 cc	1.983 cc	2.458 cc	2.862 cc	2.953 cc
Max. toerental	10.000 t/m.	9.400 t/m.	7.500 t/m.	7.400 t/m.	6.800 t/m.	7.400 t/m.
Max. vermogen	200 PK	190 PK	210 PK	250 PK	260 PK	300 PK
Aant. versnell.	6	6	5 voor alle sportmodellen			5

Alhoewel het uitzicht van de wagens Formule 1 niet radikaal werd gewijzigd, toch onderging hun structuur belangrijke wijzigingen.

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

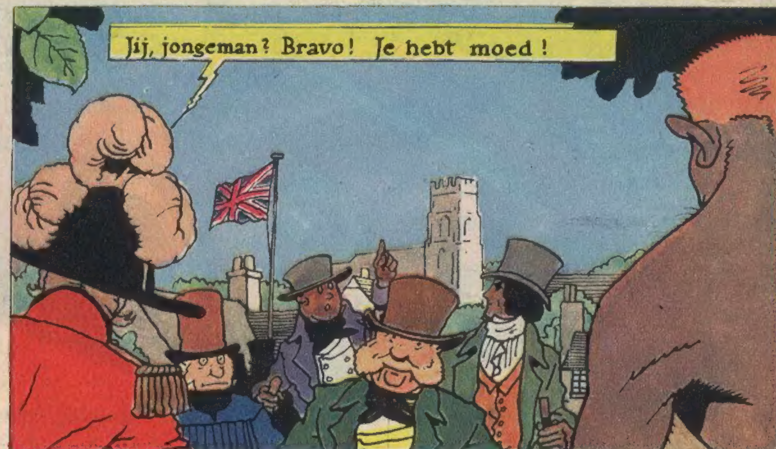

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

SCENARIO: DUVAL - TEKENINGEN: J. LAUDY

De majoor en onze vrienden gaan naar de kermis. Men schenkt 250 pond aan de man die een bokser kan k.o. slaan.

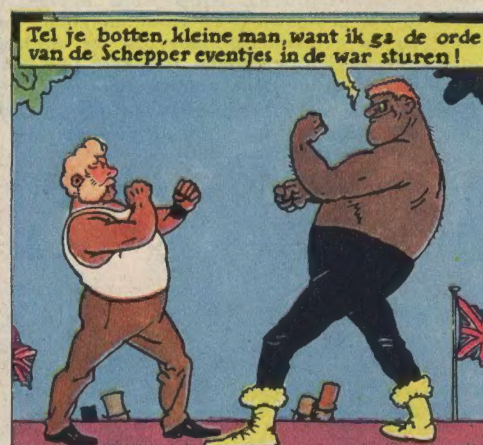

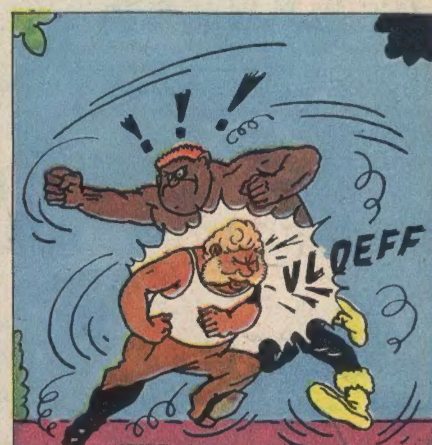

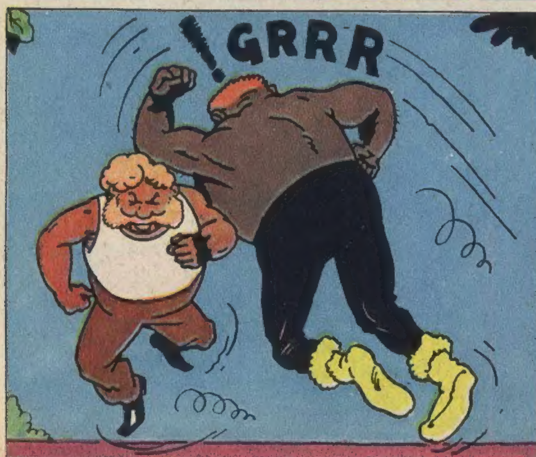

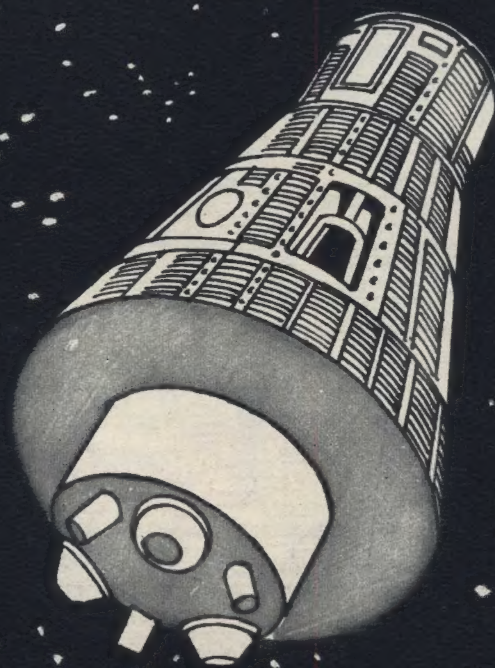

WORDT VOORTGEZET

«MISTER ATLAS»

KAREL JAN BOSSART

EEN VLAMING PIONIER VAN DE RUIMTEVAART!

HEBBEN jullie hem wellicht ook gezien op het telescherm na de succesvolle tocht van de Amerikaan Glenn aan boord van een Atlasraket? Wie? Mister Atlas, de Vlaming Karel-Jan Bossart, die in het Amerikaanse ruimteprogramma een belangrijke post bekleedt en die thans, nu zijn Atlas-raket de bewijzen van haar degelijkheid gegeven heeft, hoog in de gunst van de Amerikanen staat. In elk geval, onze neus kreeg een krulletje van fierheid toen we die kranige 58-jarige Vlaming achter zijn grote tafel zagen zitten en met overrompelende eenvoud de vragen hoorden beantwoorden die de naar de States gezonden verslaggever hem stelde.

ER was een tijd, dat de Amerikanen de Russen nahinkten en er van een « wedloop » geen sprake was, omdat de Amerikanen doodeenvoudig niet beschikten over tuigen die zwaar genoeg waren om met de Russische interkontinentale raketten te kunnen wedijveren. Dat zij deze achterstand inmiddels flink hebben ingelopen, is in de eerste plaats aan Karel-Jan Bossart te danken, die inderdaad de ontwerper is van de ATLAS.

Karel-Jan Bossart werd geboren te Antwerpen op 9 februari 1904. Als typische bijzonderheid moeten we hier vermelden, dat hij niet vóór zijn vijftiende jaar de school bezocht! In die tijd bestond de leerplicht nog niet en vermits zijn ouders zelf in het onderwijs stonden, hadden ze besloten zelf hun spruit te leiden op de weg naar de wijsheid. Met het gevolg dat Karel reeds kon lezen toen hij nog geen zes jaar oud was. Hij had een wiskundeknobbel en goochelde met logaritmen zoals andere knapen van zijn leeftijd met knikkers. Op vijftienjarige leeftijd werd hij beschouwd als voldoende voorbereid tot de universiteit. Maar eerst wou Karel een studiereis maken. Hij monsterde aan als scheepsjongen op de « Red Star and Canada Line » en kwam aldus voor de eerste maal in contact met hetgeen later zijn tweede vaderland worden zou.

Toen hij 16 jaar was liet hij zich inschrijven aan de Brusselse universiteit en verwierf op de leeftijd van 21 jaar het diploma van mijningenieur. Een studiebeurs voerde hem andermaal over de Oceaan, waar hij een tijdlang studeerde aan het befaamde Massachusetts Institute of Technology. Zijn bedoeling was luchtvaartingenieur te worden. Reeds in die tijd nam hij patent op enkele uitvindingen. In 1927 keerde hij met het verlangde diploma naar Antwerpen terug. Maar hij had het heimwee naar de States voorgoed te pakken en in 1930 vertrok hij opnieuw naar Amerika.

Aanvankelijk trad hij in contact met de naar de States uitgeweken Rus Sikorsky, een historische figuur uit de geschiedenis van het vliegwezen en die in Amerika een nieuw en groot bedrijf had opgebouwd. Lang bleef Bossart er evenwel niet en vermits hij zag bij een andere firma beter te kunnen vooruitkomen, aarzelde hij niet de bakens te verzetten. Erg schijnt dit toch niet te zijn meegevallen (of had zijn eerste werkgever er spijt van dat Bossart hem verlaten had?) want reeds in 1934 keerde hij bij Sikorsky terug. Hij was inmiddels Amerikaans staatsburger geworden en in het huwelijk getreden met Connie Chase. Hij heeft drie kinderen: Jan, Nuwell en Sis.

In 1947 trad Karel-Jan Bossart dan voor de eerste keer de geschiedenis van de ruimtevaart in. De Amerikanen hadden zich, tamelijk schuchter weliswaar, voor raketten beginnen interesseren. Bossart krijgt in dit opzicht een belangrijke opdracht en kiest zelf zijn medewerkers. Met de V-2 als basis, bouwen zij de MX-774 die reeds een gevoelige verbetering betekende. Niet iedereen was overtuigd van het nut van de raketten en het duurde nog een ruime poos vooraleer Bossart aan zijn Atlasraket kon gaan werken.

Wanneer de Atlas ondanks vele moeilijkheden en tegenkantingen min of meer tijdig gereed kwam, is dat in de eerste plaats te danken aan het geniale en wilskrachtige werken en streven van de Vlaming Karel-Jan Bossart, want ondanks zijn Amerikaans staatsburgerschap is hij op en top Vlaming gebleven, het type van de joviale, rondborstige Sinjoor, en bovendien, spijt zijn roem, een eenvoudig man.

Gr. BERGEN

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DOOR HERGÉ

Kuifje heeft wel de trede vergeten, maar niet dat hij de politie moet waarschuwen.

WORDT VOORTGEZET